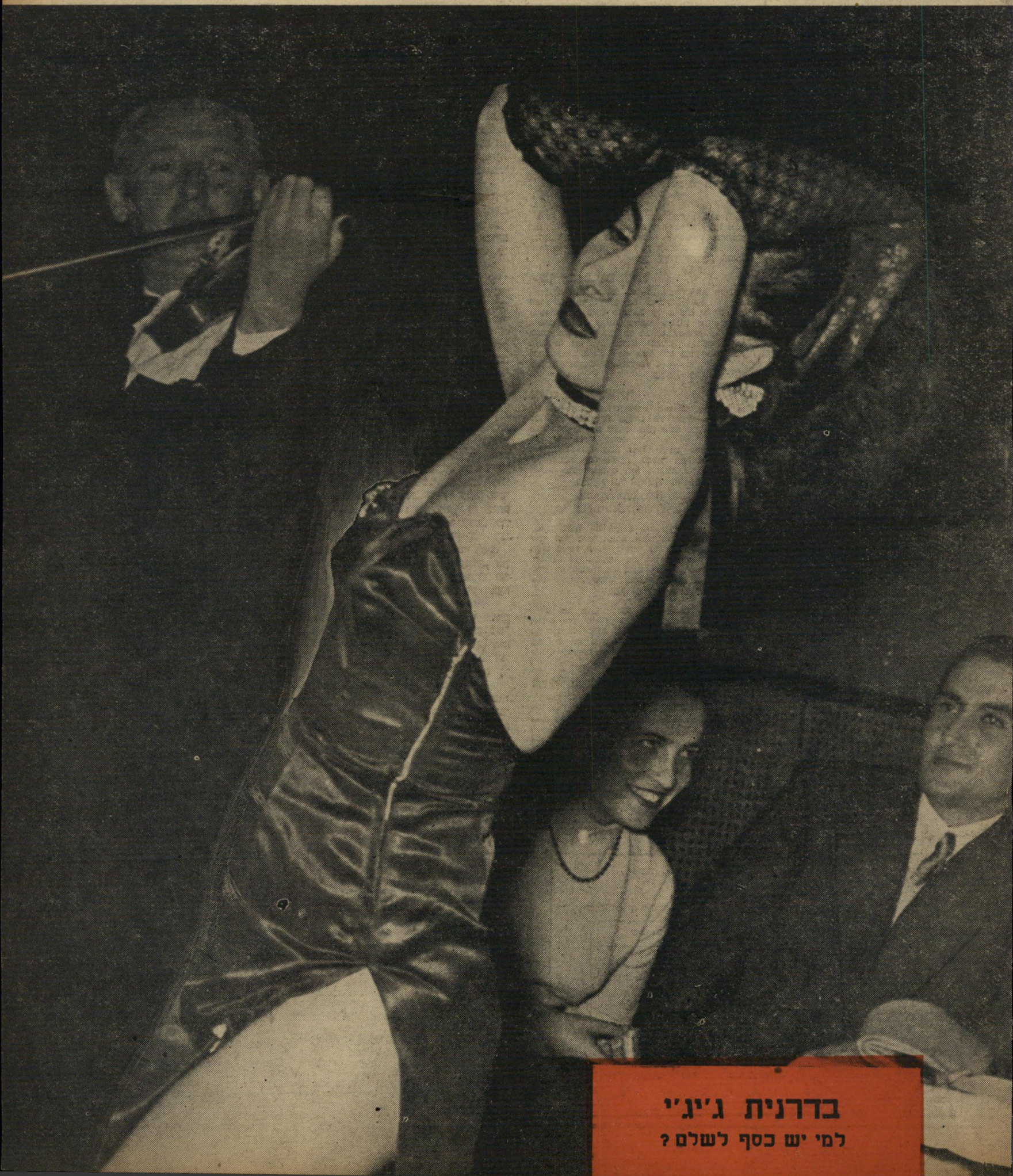

בלי מודא-בלי משוא פנים

הזדה

הנעור כלם

השבועון המצויר לאינפורמציה

בדרנית ג'ינ'י
למי יש כסף לשלם?

העולם הבא

עורך משנה, תבנית : רענו לוריא הצלם הראשי : דן ברנע

העורך הראשי : אורי אבנרי

עורך משנה, כיתוב : אורי אבנרי הכתב הראשי : עמנואל פרט

חברי המערכת :

דוב איתן, משה בראשמיץ, יחיאל בשן, יהודה נכאי, נצה נבי, לילי גלילי, אוסקר סאבור, סילבי קשת

ציירי שער : יואל בוכננדי, שלמה בדרוד, שמואל בק, שרגא חילל, זאב ליפמן, סילי פונר, פאול קור, נרס רוטשילד

ראש מערכת, חיפה : מ"מ ראש מערכת, ירושלים : זאב הרץ

סופרי חוץ :

נכריאל רנון, יוש, מקסים סלומון : מנהל מעבדה : דור טווינג

מנהל מבצעים : שלמה אריר

ראש המנהלה :

שלמה הררי

השבועון המצוייר לאינפורמציה

רחוב גליקסון 8, תל-אביב (ליד תיאטרון "א"ל") ת.ד. 136 טל. 26785 מען המברקים: "עולמפרס" מו"ל: העולם הזה כע"מ מודפס:

דפוס ישראל כע"מ, ת"א

אסי' 846 שנה 17

ג' שבט תשי"ד

7. 1. 54

האם ייתכן שזום בין יש-ראד וערב כימינו?
האם יש עתיד לדת היהודית?
האם יהיה העם העברי בעד תרבות מערבית ומזר-חית?
האם ייתכן מגע עם יורשי גרמניה הנאצית?
על שאלות אלה, ועשרות אחרות, ענה פרופסור

זרמין בובר

בראיון מיוחד שנתן לעורך הראשי של העולם הזה, הראשון שנתן לעיתונאים בישראל, זרמין בובר, תואר כי 15 השנים האחרונות של העולם הזה יפרסם ראיון זה במלואו בעוד שבועיים.

הצעה זו נראית תמומה כביכול, אך מאחוריה מסתתרת השאיפה להפוך לתנועה המונית, שאין פה שאין בה כל רע. כי המציאות המפלגתית מחייבת תקומת תנועות חדשות שמבזרות וליוותן בארץ ואין להן כל קשר עם הנולדת, כי בסופו של דבר, מה מכינים יהודי הנולדה בכעיות ארצנו? הנני מחייב את שינוי המפה המפלגתית, אך אין זה אומר שעם קום תנועה זו אהיה קרוב ל"דעותיה" הנני מתנגד בהחלט לקו שנקט העולם הזה ביחס לערבים, אך אין זאת ואמרת שאין הוא צודק בשאר הדברים העומדים ברומן של כעיות המפלגות. החיוב בסופו של דבר, עולה על השלילה.

יליד הארץ, תל-אביב יש לי כבר הצעה לשם: ברית המועצות של העולם הזה...

יופי מזד יופי

יתכן שהמחפכה האיטלקית (העולם הזה 845) הוריה מכס המלכות את כוכבי הוליווד. אבל אני לא הרגשתי בה כלל. בשבילי מרילין מונרו היא עדיין מרילין מונרו ולא איכפת לי אם אתם קובעים שהיא בובת סוכר, אוסר צבעים קרים, או יצור של מכות התעמולה.

דוד הרמן, נתניה, רגלה של כוכבת אמריקאית: יפה כשלעצמה, חטובה, אולם איננה מעוררת. איש שכתב את המשפט הזה צריך ללכת לרופא עינים או ל"פסיכיאטר, ואם זה לא יעזור..."

אל שולמן, תל-אביב שיטע לביקור קצר להוליווד?

בעצם, כל ההבדל בין איטלקית והאמריקאית הוא במשקל ואין פלא בכך: נכר רעבתן תמיד יעדיף 60 קילוגרם של יופי על 50 קילוגרם אפילו אם הם יותר יפים.

ארנון לוסיגי, תל-אביב בתיאבון!

גופה של מרילין מונרו, כפי שהוא מופיע בי ריפורטז'ה, יכול לשמש הוכחה בולטת לעליונות בנות הוליווד. ליתר דיוק — אובדן הווכחות בולטות המודקרות מיד לעין הצופה.

רותי חנוכי, חדרה רותי עם פרוטקציה

העולם הזה החליט, כנראה, לעודד את תעשיית הפרסים בארץ. לכן גם כרשימה על הכנסת (העולם הזה 845) סיפרתם על "כיס שזנחו את השיבות כדי לחיות ביומני קולנוע שהוצגו בי אחת התערוכות. ייתכן כי רציתם להוכיח עד כמה משמשים ומתקנים אותם יומנים. (לדעת) הצי-לחם להוכיח רק דבר אחד — כמה משעממת עבודת ה"כיס האומללים.

שלמה מכלוף, י"פ מוזן רחמי ואחר-

ראינו אחד מגליונותיכם הישנים (העולם הזה 825) בו מתוארים מקרים של התחזונה שונים, אנו שולחים לכם מצרכי מוזן אשר נקבעים לחלק לכל מי ששוקק להם. עתונכם הוא עתון גדול. הרגש שאתם שמים על הנופש ואייתחלות נמצא במקומי. אמירת האמת בכל השמאים היא התחזונה של כלנו. "ד"ר לא אולמן, הפרופסור למדעי התני"ץ, הסמינריון הבפטיסטי לתי"א אולגויה של הדרום, קנטוקי, ארה"ב

אני מקבל את העולם הזה כל שבוע מאת בני דורי הנר ביפו וקראו אותו ברצון רב. מאמרים רבים עניינו אותי וביחוד כל הדיעות על בעיות המדינה ועל הנעשה בה. יחד עם זאת אני משתדל לא לשכוח את מעט העברית שהספקתי ללמוד בתקופת שירותי בישראל כאיש מח"ל. אנדרה אידר, בריסל, בלגיה

יש כאן מועדון של "הלל" ושם קיבלו יושי אדלס חדר מיוחד. סידרתו אותו לא רע ושמתו בו הוכחות ישנות של העולם הזה למרות שאנו מקבלים את טיפ, ציף ושבעותונים אחרים, אין תחילה להעולם הזה...

חגית ללו, אוקלנד, קליפורניה יישר כוחכם על פירסום תמונות שני החללים שהרגנו ליד בית-גוריון (העולם הזה 845). אם

חללי הגבור
יש כהן מועדון של "הלל" ושם קיבלו יושי אדלס חדר מיוחד. סידרתו אותו לא רע ושמתו בו הוכחות ישנות של העולם הזה למרות שאנו מקבלים את טיפ, ציף ושבעותונים אחרים, אין תחילה להעולם הזה...

השבועון המצוייר לאינפורמציה

שורד המסחר והתעשיית / אנף, השירותים הכלכליים-המוניים

אל תשלם יותר

מחירים מאושרים למוצרי-ישיבה מסוגים שונים

שם המוצר	מחיר למסללה	מחיר לקמעונאי	מחיר לצרכן
כסאות עץ לאימפוזים	12.—	15.—	19.—
כסאות מתכת מלוטשים	14.—	19.—	22.—
כסאות מצופים ומרופרים	18.—	24.—	30.—
כסאות במשרדים	80.—	140.—	210.—
כסאות כנסת	800.—	4000.—	10.000.—
כסאות בממשלה			

המחיר למזן זה פרס נקבע ויתפרסם בימים הקרובים ב"שערים" וב"המדיעות" כל המחירים אינם כוללים מש"שעשוע" מס'מיתות ומס'ירושיה.

1. מוקראט הרשות המבטכת

ולכו כל העתונים בדרככם וביאיו תמונות הללו באשר הם — היו יבוא הדבר להפסקת איושות הציבור, שאינו יודע על הנעשה בכלל... מוטב צילום מאשר מספר שורות יבשות והרגיונות. חילל צה"ל

אם גם בפירסום צילומים של הללי אצ"פ לוחה כותנכם לעודד את לב הממשלה בעניני פיצויים למשפחות, הרי בצילומי הללי בית נובך ריץ עברתם את המידה. גם כן מטרה נעלה זו של השנת פיצויים אינה מקדשת אמצעי כמו הדגשת תמונות וזוועה.

קורא נאמן

עצות לפליטים

הר"ח המיוחד על מחנה הפליטים של נהר אל-בארד בשלבנון (העולם הזה 845) לא כלל גילויים סטטיסטיים. בכל זאת עור להדגיש את צד הר אנושי של מרדנה אומה זו מה שהתנאי הר אמריקאי לא אמר היתה המערכת צריכה להוסיף: האשמים במסגרת זו שוב אינם היהודים, האשמים היום הם שליטי ארצות ערב שאינם רוי צים ליישב את הפליטים בארצם, מעדיפים לשקו בהם למען אינטרסים מופקקים.

חיים ברדה, חולון

כל זמן שאנשים יוציא מאות מיליוני דולר על מחנות הפליטים מכלי לעמוד על העקרונ של שיקומם בארצות ערב, לא יפתר הבעיה. כי עשוי נהנים מנהיגי אותן ארצות מקיום ה מחנות מכחינה פוליטית וכן כמקור להעשרות מדינה על חשבון כריאותם ומנות האוכל של הציורים האומללים.

אליהו חמו, תל-אביב

אילו הייתי, מנהיג של פליטים הייתי עושה דבר פשוט מאוד: הייתי מיעץ להם להתמיד ולקבל את דת משה. בתור יהודים, תהיה להם, או, הוכיח המוכרת על ידי חוק השבות של מדינת ישראל, לעלות לארץ שבה נולדו, ואף לדרוש שהמסכנות תיתן להם שיכון וטוביה. כלכל עלה חיש, אחרי-כך, אם ירצו, ויכלו לחזור חזרה לי איסלאם, כי אין שום חוק במדינת ישראל האוסר על יהודי להמיר את דתו. בצורה זו היתה מדינת ישראל מנדילה את אוכלוסייתה ואת הירושת הקנומות יותר של מלחמת העצמאות מוצאת את פתרונה.

יודי ה חלפון, חיפה

חופש הזיוף

אני אינני מבין בדיוחות. על כן אל תתפלאו אם אומר לכם שאני מתייחס ברצינות למדור שלכם תעולם הבא. אבל מה שעשיתם כחמשי האחרון (העולם הזה 845) על הנכר בו פלונסק, חוקר אפלטונסק שפרש משלטונסק לא יכול לעולם. הרי אפילו לשנענותיו של משורר שחיב להכר המשיר כל שבוע צריך להיות נבול! רבותי, רטנו אותם מעט!

אלחנן רבין, רחובות אל תחסום (מ)שור (ר) בדישו.

רוחקה שהרתה ללדת. **החמשייר** (מוקדש לח קוי מדור זה על ידי זבר) הכרנו עתון שכתב: "העולם היה הוא נתעב, מסוכן, מלוכלך, וגם זול!" משום כך צריך לחקות כל פרטיו.

השבועון המצוייר לאינפורמציה

העולם הבא

השבועון המצוייר לאינפורמציה

השבועון המצוייר לאינפורמציה

שולחיהם? אם חשבו שחיסולו הזמני של חבר אחד או שנים ממערכת העולם הזה ינחית מכת מוות על העתון — הרי התאכזבו, מן הסתם. העולם הזה אינו בנוי על כוכבים. אפילו הרוצח שני חבריו הראשיים ממעגל העבודה משך קרוב לחודש לא גרם לשום הפרעה רצינית במהלך העבודה. איני חושב ששימשה מן הקוראים הרגיש בכלל בהעדרו.

כשניטל ממני-בושר השימוש בשתי ידי, התפלאתי באיזו מהירות עברו תפקידים לאברים אחרים. לא פתח התפלאתי על אר תו תהליך עצמו בגוף העתון. כמה אברים מגוף המערכת הוצאו. תפקידיהם עברו ל-אברים האחרים.

הרכוש האמיתי של עתון הוא בלב קורר איו. רכוש זה אי-אפשר לרופץ בפצצות או לרופץ באלות. אפשר לשברו רק על ידי הפ רת אמון הקוראים בעתון, באומץ-לבו, בר צוגו הטוב, בכנותו.

מעשי הטרוו שבוצעו עד כה פעלו בדיוק בכיוון ההפוך. מעולם לא הרגשתי בקירבה בינינו ובין הקוראים כמו דחקא בימים ה ראשונים אחרי ההתנפלות, שהובאו למי סתי מאות מכתבי העידוד והברכה של ה קוראים.

רבים מה הכותבים לא הסתפקו בברכות סתם. הם הציעו לנו את עזרתם. ויחידים וגופים, שהעתון לחם לא פעם את מלחמתם בשעת צרה, זכרו אותנו לטובה. ימאים ש הכירונו בימי שביחתם, בני שכונת-העוני שיצגנו לא פעם להגנתם, אפילו כמה פרש עים מועדים שזכו הודות לעתון זה ליחס הוגן יותר — כל אלה העמידו עצמם לר שותנו. אילו רצינו, ויכולנו להקיף את עצי מנו בפלגה כריאה מאד של שומרי-ראש.

דחינו את כל ההצעות האלה בתודה. אין אנו מאמינים בעתונות הפועלת מאחורי חר מה של שומרים מוזינים. קיבלנו רק הצעה אחת.

מוסה דהאן, אחד הימאים שהכרנו אותם בימי השביחה, קרא על המקרה באנייה, כש עלעלל בתאו בלילה בעתון-ערב ישן. הוא קפץ ממיטתו, ארו את חפציו המעטים, הו דיע לרבי-החובל שלא ישתתף בהפלגה ה באה. מוקדם בוקר הופיע במערכת.

מאותו יום, ועד אשר הורד הגבס משתי ידי לפני כמה ימים, מילא מוסה בחיי תפי קיד של חבר, נהג ומטפלת. איני יודע מה הייתה עושה בלעדיו. כשנפרדתי ממנו, הש בויע היתה נחושה לו חרות העמקה.

במרוצת השנים רכש לו עתון זה מספר הגון של אויבים, רבים מהם במקומות רבי השפעה ורמיקול. הרגשה יפה היא שעולה עליהם עד אין שעור מספר הידידים, אפילו אין קולם נשמע אלא ברגעי צרה.

העולם הזה

השבועון המצוייר לאינפורמציה

אחת מוסד ששלח את קלגסיו לשבור את עצמותינו, פתח כנראה עונה חדשה. השבוע קיבלנו מכתב-איום, ואלמוני הר סיף עליו גם איום שלפוני. ההודעה בכתב ובעל-פה: חיי עורכי עתון זה יהיו נתונים בסכנה אם יעזו לפרסם את הראיון שנתן לי על-ידי מרטיין בובר. בובר, כך נאמר במכתב, שיתף פעולה עם רוצח עמנו, וכל ה מברסם את דבריו מחתיבי בנפשו.

מערכת זו, שלוששה מחבריה נפצעו עד כה ושהיתה קרוב למעשה-שוד, להטלת פצצה ולהתקפת אלות, שוב אינה מתיחסת בלולול לאימים מסוג זה. אולם אני מאושר שבכל המשחה הגדולה הזאת לא הראיון איש לר חות את פרסום הראיון. לא עלה על דעתו אף של אחד החברים כי אימים או מעשי אלים יכולים להשפיע באיזו צורה שהיא על תוכן העתון.

הייתי מתבייש לו היה המצב אחרת. פרוו סטרו מרטיין בובר הוא האישיות הבולטת ביותר בעולם המחשבה העברית. זה כמה שנים שהוא נכלל בהעוררות השנתיות של 100, האנשים החשובים ביותר בעולם, ספר אמריקאי הנפוץ בעולם כולו. רק ישראלי שני זכה להשגה זו — הופעם הראשונה — לכבוד זה: דוד בן-גוריון.

בחמש יבשות ממלא השם מרטיין בובר את לב גדוליההמחשבה בראתי-כבוד. תהיה זאת בושה אם יסתם פיו במולדתו שלן. כל עוד קיים עתון זה לא יקרה כדבר זה — יהיה המחיר כאשר יהיה.

שבועות בהם נעדרתי מעבודתי הוכנסו לעתון על-ידי חברי מערכת כמה הערות נשכניות על חשבון עורכי העתונות העב רית שרובם עברו על המעשה המדוני ב שתיקה, לא נתנו אפילו מקום להחלטת-הגי נוי חסרת-השגייים של אגודת-העתונאים.

איני מסכים לדעתם. אני שונא צביעות ומעריך את היושר, אם עורכי הארץ ודבר אמנם שמחים ששברו את עצמותינו (ושלא שברו את עצמותיהם), הרי יפה זה שקר מצידם אם יסתירו שמחתם בדבר-יגיוני צבר עים. להיפך, יש לשבח את עורך הצופה, משרת האלוהים החיים, על שהיה היחיד שהעז לאמר זאת בגלוי: הוא שמח על ה התנפלות, וכנראה הצטער שהקלגסים לא הצליחו לרופץ את גלגלותינו ממש. במאמר ארוך אף הסכיר זאת: עתון שמירס כמה עובדות (נכונות) על אנשים היקרים לעורך הצופה, מן הרין שישברו את עצמות עורכיו, משום מה לא הזכיר על אילו מעשרת הדברות הוא מסתמך, אך אני סומך עליו שיש לו אסמכתות מתאימות.

מה בעצם היתה מטרתם של הקלגסים ו-

השבועון המצוייר לאינפורמציה

השבועון המצוייר לאינפורמציה

השבועון המצוייר לאינפורמציה

השבועון המצוייר לאינפורמציה

השבועון המצוייר לאינפורמציה

השבועון המצוייר לאינפורמציה

מכונת מטרה ירוקה, עמסת קופות ברזל, מיהרה בדרך המתפתלת ירושלים. שני שוטרים מזויינים ברובים ישבו מאחורי המכונות. קופות הברזל הכילו כ"סוף מת: שטרות ישנים, בליט ומושחתים, שאי אפשר היה להשתמש בהם עוד. אחד מהם הובא בשבוע שעבר לקופת הבנק הלאומי לישראל על ידי משה זרחי, נהג גבה קומה, שהושיט אותו לקופאי: "איש אינו רוצה לקבל את השטר הזה. התוכל להחליף לי אותו באחר, בבקשה?" בשויון נפש לקח הקופאי את השטר, רשם את מס' פרו: J070892, נתן לזרחי קבלה זמנית ושלת את השטר למחלקת ההוצאה לבדיקה סופית.

במחלקת ההוצאה הניח הבוחן את J070892 תחת מסגרת מיוחדת, המכוסה בצלולויד שקוף והמחולקת ל"15 ריבועים שונים. לאחר שמצא שהשטח הקרוק והחסר מן השטר אינו עולה על שני ריבועים, הניח אותו במקום שנועד לשטרות מקולקלים ונתן הו-

J070892 היה אחד המשרתים האלמוניים של המדינה. רבים ראו אותו. אבל הוא לא עשה עליהם שום רושם מיוחד. הוא נכנס למאות בתים. אולי גם לכיתך סבלי שידעת על כך. הוא ראה מחזות מסחזות שונים גילויים של קנאה. תקווה. חימה וסערתי יצרים. אך הוא התבונן בכל אלה בדומיה גמורה והסיך למלא בקורירוח את חפ' קידו החיוני. אנשים רבים חשבוהו לעבדם. אך הוא היה בעצם אדונם. כשמת השבוע. לא נוכח איש בהלווייתו מלבד משמר כבוד לשל שומרים.

J070892

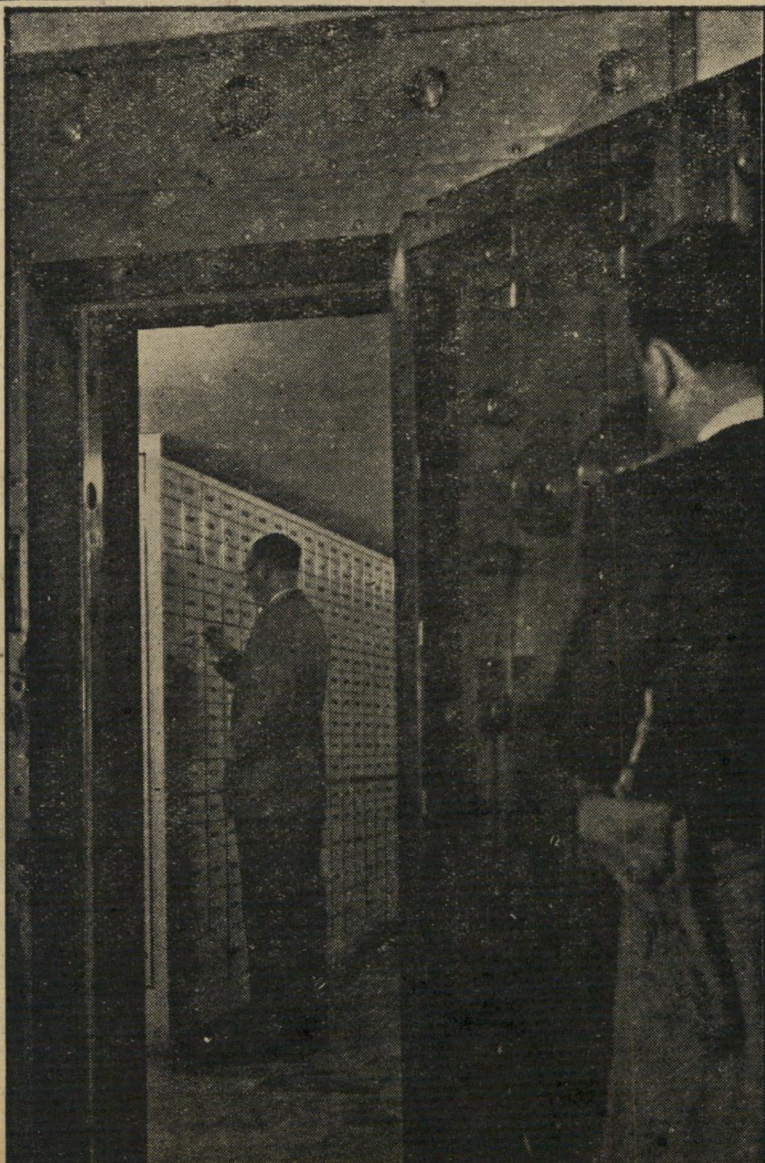
ראה לקופה לשלם לבעליו את מלוא ערכו. כאש ובמים, עד נפש

הנוהג העתיק הורה שאדם המציג שטר בלוי, אשר לפחות שתיים מספרותיו נשארו בלתי מטושטשות, יכול לקבל את מלוא תמורתו. בימינו פינה נוהג זה את מקומו לחוק חדש, הקובע שכל שטר יוחלף אחרי בלוטו בהתאם לגודלו. אם התזיר אדם רק שלושה ריבועים משטחו של שטר בן לירה אחת — יקבל תמורתו 750 פרוטה, עבור מחצית השטר — 500 פרוטה, עבור רבע — 250 פרוטה. אם נותר בידי בעל הכסף פחות מריבוע השטר, לא יקבל תמורתו מאומה.

בדנמרק בעייה זו כמעט ואינה קיימת, כל שום ששם מחליף האוצר את השטרות בכל שלושה חודשים, על מנת לשמור על צורתו הנאה ועל יחס הכבוד לפיסת הנייר הנושא את חותם המדינה. בארצות הברית ובבריטניה אין הכרח בהקפדה כזאת: ה"אנשים מלאי כבוד לכספם, אפילו כששוב אינו מרשרש כביום צאתו לאור העולם. בישראל אין לאוצר כל אפשרות לכבד עד כדי כך את הכסף שהוא מוציא. הליהה הישראלית. השטרות נדפסים בארצות הברית, על נייר מיוחד, ובעד מלאכה זו יש לשלם במטבע טובה הרבה יותר מזו הנדפסת. משום כך אין האוצר מחליף את הכסף, אלא אם כן הגיעו המים (או האש) עד נפש השטר ואין כל אפשרות להוסיף ולהשתמש בו. אורך חייו של השטר עומד בדרך כלל ביחס ישר לערכו: ככל שערכו של השטר קטן יותר, תקופת חייו קצרה יותר. אם שטר בן 10 לירות יכול לחיות שנתיים ור מעלה, הרי חברו, החמישיה, יחיות מעמד כרגיל רק קצת למעלה משנה ואילו הלירה האחת תסיים בדרך כלל את תפקידה בה" גיעה לגיל חצי שנה. בכל זאת, מוחלפים השטרות רק אחת לשנתיים, בערך.

מן השק אל הקופה

לפני שנתיים עשה J070892 את דרכו

בחברה אחרת לגמרי: עם שטרות רבים אחרים, חדשים ומבוקשים, בא באניה ארצה מארצות הברית, מקום בו הודפס. יחד עם חבריו המרשרשים הזה ארוז כחבילות ישירות זויות קשורות בחבל חזק שחתך בבשרם עד לכאב. גם אז שכנו השטרות כבוד תחת משמר מטרה. אולם אז לא היו בודדים כמו עתה. הם היו מסודרים בשורות צפופות בתוך אותן קופות הברזל שהורדו אחת אחת דרך הדלת האחורית, לתוך מרתפו של הבנק הלאומי לישראל.

J070892 לא זכר כמה זמן שכן במרתף. הזמן כמו פסק מלצעות. כל אות של חיים לא הגיע מן החוץ למרתף החשוך. עד שיום אחד נשמעו צעדים במורד המדרגות ואור בהיר הציף את החשכה. אדם שנשא ב"ד פיסת נייר נעצר ליד קופת הברזל ונתן ה"ראות. אדם אחר, בתנועה של מיליונר ש"ערך הכסף כאין בעיניו, אסף בזריזות את החבילות, זרק אותן אחת אחרי השניה לידו של אדם אחר שעמד סמוך לפתח עם שק בידו. השקים שנתמלאו נקשרו חיש מהר ונשארו על גבי המדרגות. כעבור רגעים מספר מצא את עצמו J070892 בקופת הבנק.

מגעי אהבה ושנאה

אולם הבנק, מוצף השמש, היה מלא אנשים וקולות תיקוח של מכונות חישוב יחד עם הילופי דברים בקול נמוך. שורה ארוכה של שמלות ומכנסיים עמדה לפני הקופה. בשויון נפש הכניס הקופאי את ידו הוריה מפעם לפעם את תוך הקופה, הוציא ושטרות, ספר אותם במהרות ומסחררת ומסרם לאנשים המציצים בחלון הקופה הקטן. כשנלקח גם J070892 חסר הישע, הסיך פיק רק לשמוע קול אומר: "כל כך חדשים! יופי!" ומיד מצא את עצמו ביד מזיעה, נודפת ריח טבק.

בימי חייו הקצרים הכיר J070892 רק

2. מאחורי מנעול ובריח

כדי להגיע לתא קטן זה, יש לעבור תחילה דרך כמה דלתות ברזל. בכניסה למרתף ישנה דלת מיוחדת, שמשקלה 30 טון, והנפתחת בעזרת 3 מפתחות שונים, שכל אחד מהם נמצא ברשותו של פקיד גבוה. בתא זה מונחות תיבות השטרות החדשים, עד שהבנק ידקק להם. על כל תיבה מסומן ערך הכסף השמור בה, המגיע לפעמים לסכומים שאנשים פשוטים רואים אותם רק בחלומם. את תקופת שביו בתיבה הוא מסיים בידי של הקופאי.

אז ידע שחייב עומדים על הסף. הם היו קצרים אך מאליים מאוד. היתה זאת הגסיסה, אך לא המוות. הוא נלקח לחדר גדול בו ישבו אנשים מסביב לשולחן וספרו את השטרות הישנים, הקרוי עים. אדם שמן נקב את החבילה כולה ב"שני חורים עגולים, שנטלו סופית את כל הערך מן השטרות, ארו אותם בחוט דק וחזק ושם אותם בתיבות פלדה. משם נשל-

מעט מאוד פרצופים, אך לעומת זאת נפגש עם הרבה מאוד ימים. הוא חיבב את הימים העדינות שהחליקו וליטפו אותו בחרדת קושי, אך שנה את הימים הגסות שמישמי שו בו בביטול, כאילו לא היה שווה ולא כלום. הוא התפקע פעם מצחוק כשנגנב על ידי שתי אצבעות זריות מתוך ארנקה הש" מן של גברת, בעלת אצבעות שמנות לא פחות.

כן, הוא זכר את כל הימים: ידיו המחוספסות של הפועל, עדינותן של ידי הילדים, ריח הבושם הקל מידיהן המבושמות של הנשים. כל קמטי, כל חרוץ בגופו סיפרו על מגעים אלה: מגעי תקוה, מגעי אהבה, מגעי שואה ומגעי יצרים. כתמים מטושטשים של דמעות, סימני טיפות יין ופה ושם — גם נטיפי דם. את כל אלה אפשר היה לראות על בשרו ההולך ומתבלה של J070892.

גסיסה לא מוות

האנשים חשבו אותו לעבדם, אבל הוא ידע את האמת: הוא היה אלילם. אך ככל האלילים, נתן גם בו הזמן את אותותיו. עד שביום בהיר אחד מצא J070892 את עצמו מועבר שוב דרך חלון הקופה הקטן אל הקופאי קרהרוח ושמע את בעליו ה"אחרון, האומר: "אף אחד לא רוצה לקבל אותו. החלף לי אותו בחושה, בבקשה". רק

1. ירידה לצורך ערייה

עבודת הבנק מורכבת כולה מסודות. איש לא יספה מי מחזיק שם חשבון ועד כמה הוא שמן. הוצאות, הכנסות, הלוואות — הכל סוד אחד גדול. אולם זהו סוד שבכל יום יש סוד אחר — הסוד העיקרי: תנועת הכסף. רק מעטים מאד מביין מאות עיבדי הבנק יודעים זאת עומד להגיע משלוח חדש של השטרות היקרים. ליד כניסה צדדית נעצרת שכונת, שוטרים מזוינים תופסים עמדות על המזרקה ובכניסה. כמה בחורים בריאים מקבלים עשרות אלפי לירות לאיש — לדקות מספר. העושר הקצר מסתיים במרתפי הבנק. כל הפעולה נמשכת רק כמה רגעים. השוטרים עולים חזרה למכונית — הם גמרו את תפקידם ומעתה והלאה משאירים את דאגת השמירה לבנק. אנשים מבינים כיום את הבטחון שבהפקדת כסף בבנק.

5. לא על הלחם לבדו

נשים מסוגלות לוותר על לחם, ביחוד כשהן רוצות לרזות. אבל לעולם לא תוותרנה על ארנק חדש או בושם. בחנות שרף במרכז העיר מופיעות הן כשהכסף מונח בארנקן הישן, יוצאות משם עם ארנק חדש וריק. אם מכיל הארנק כסף רב יותר, הן ממלאות אותו גם במיטב הפודריות, השפתונים, העטילים ובקבוקי הבשמים. לספק אין ריח—אבל הוא קונה אותו.

6. יד זרה

אין כמעט יום בו אין המשטרה מקבלת תלונות על גניבת כסף. לפעמים אלו הן לירות בודדות שהוצאו מארנק של אשה בתור לאוטובוס ולפעמים נגנבים מדירה שנפרצה סכומים גדולים. לא כן בבנק.

חו לתעודה האחרונה, אל המדורה.

כדורית של דם

מבלי לדעת זאת, היה J070892 כדורית של הדם הוורם בעורקי הגוף הכלכלי ה"לאומי. בימי קדם, כשאנשים היו זקוקים למצרכים מעטים וחילקו אותם בניהם, לא היה צורך בכסף כלל. אולם כשהתפתח הגוף, והיה צורך לבצע עיסקות שחרגו מ"תחום של כפר, נולד הכסף בצורך חיוני, כאמצעי היחיד שאיפשר לאנשים לקיים את המסחר הענף באלמי מצרכים אשר בלע"דיהם לא היתה יכולה תרבות אנוש להתקיים אפילו יום אחד.

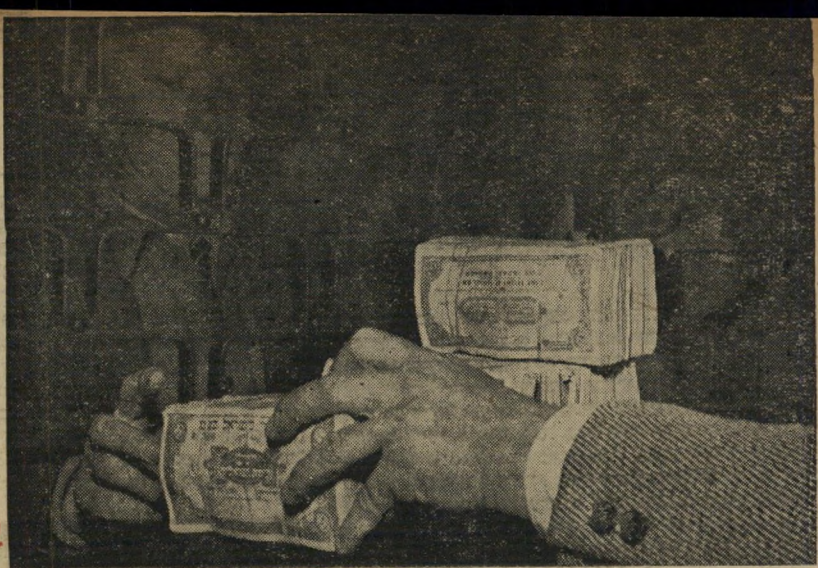
אם הכסף הוא הדם, הרי הבנק הוא הלב בגוף זה. תפקידו לספוג אליו את מיליוני

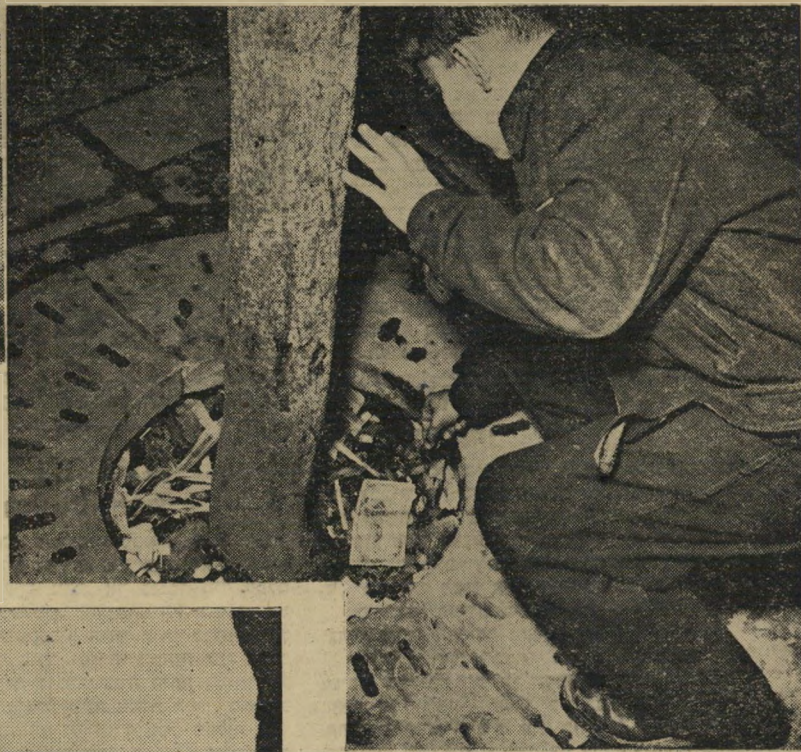
4. מיד אל יד

לצעיר המחכה בתור יש רק לירה בכיס, אך פנאי רב. הוא ננצל את שניהם וזונה שני כרטיסים ליפהפיות הלילה. כעבור שעהיים יצא מאולם הקולנוע ושוב יהיה לו פנאי, אבל לא לירה. היא עברה בינתיים ליד חדשה.

3. התחלת הנדודים

היום הוא יום תשלום משכורות. הקופאי משלם עשרות אלפי לירות, ביניהן גם את הצרורות החדשים שהועלו מן המרתף. מהאשנב הצר של הקופה פורץ זרם השטרות, אליו הכוח, אל העולם הרחב. מכאן ואילך ישתתף במירוץ השגעוני מכיס אל כיס, מיד אל יד, מארנק אל ארנק ומקופה אל קופה.

9. גזר-דין

מחלקת ההוצאה של הבנק הלאומי לישראל לא רק מוציאה שטרות חדשים. עליה מוטל גם לקבל את הישנים שאינם ראויים לשימוש. השטר נבדק, נספר, נרשם ונגזר. בכל ארצות התבל אלו הם תפקידיה של הבנק הממלכתי. בישראל, אשר בה טרם הוקם בנק ממלכתי, ממלא מתלהב מאד מהכסף שבא לו במפתיע. כיצד להוציאו? הוא פורט אותו ומקבל תמורתו חצי מנה פלאפל.

8. העיקר לבזבז

כסף שבא בנקל — יוצא בנקל" אומר הפתגם. הילד מתלהב מאד מהכסף שבא לו במפתיע. כיצד להוציאו? הוא פורט אותו ומקבל תמורתו חצי מנה פלאפל.

7. המציאה

הכסף עלול לא רק להיגנב, אלא גם ללכת לאיבוד. בו בזמן שהאחד שובר את ראשו לאן נעלמה הלירה שהיתה לו כשהיא דרושה כל כך, מוצא אותה האחר לו היא דרושה אולי לא פחות. משתמש במציאה להנאתו.

הכדוריות, להזרים אותן מחדש באלפי ה" עורקים בכל אבר. אף כי השם "בנק" עצמו נולד רק בסוף ימי הביניים * הרי היו קיימים בנקים מאז שחר ההיסטוריה, ובימי יוון ורומא כבר היו מפותחים למדי.

בחברה המודרנית מנהל הבנק רק חלק יעיר של עסקיו בכסף ממש. עסקיו העיקריים מתנהלים בכסף דמיוני — סכומים עצומים הרשומים על גבי פקאות הקריוות ציקים או שטרות, ושערכם אינו נופל מחבי לות שטרות כמו J 010892. פקאות אלה נותנים לבנק כוח עצום על גורל החברה.

האדם הפשוט, אשר בעיניו הבנק אינו אלא מוסד השומר כסף, אינו יודע לרוב מה עצומה השפעת הבנק על גורלו. על ידי מתן אשראי, כלומר הלוואת כסף, הוא קובע במידה רבה מה ייצרו התעשיינים, מה יטעו החקלאים, כמה יסחרו הסוחרים. כי אף אחת מן הפעולות הללו שוב אינה

* בנק, שפרושו ספסל או זוכן, בא מן הקרש הנקוב שבו היה מקום בדיוק למספר מסויים של מטבעות, איפשר על ידי כך לסו פור במהירות סכומי כסף גדולים. הסכום המתאים היה ממלא את החורים בקרש, וי שאר המטבעות היו נופלות ממנו.

10. תעודת-מוות

השטר, יחד עם חבריו הוותיקים, הונח בקבר אחים צנוע. חייו היו קצרים, אך מלאי עניין. הוא למד להכיר את המין האנושי, כפי שלא זכו לכך שטרות מפוארים יותר כעת. בא אל המנוחה שהיה זקוק לה זה כבר, אחרי שעבר אלפי ידיים מגוונות

אפשרות מבלי לקבל מבנק הלוואה שתוחזר אחרי הצלחתה.

מלחמה ושלוש

פעולות אלה עלולות, במרוצת הזמן, להגיע להתפשטות בלתי-אמין. באמריקה, למשל, הבנקים שולטים בתעשייה שטון ישר...

הבנקים הם העומדים מאחורי המלחמות. כמון מאחורי בריחת השלום. הם חורגים מעבר לגבולות מדיניים, משולבם זה בזה...

אך מגמות התפשטות כה מקפת הן זרות לרוחו הצנועה של הבנק הלאומי לישראל המעדיף להתרכז בתפקידים קרובים יותר.

לב גדול לגוף גדול

מבחינה זו, הבנק הלאומי לישראל הוא הלב של הכלכלה הישראלית — לא רק מפני שהוא מוציא לשוק את שטרות הכסף...

בתפקידים אלה מילא הבנק הלאומי לישראל תפקיד מרכזי במימון הבנין הציבורי של הארץ. אולם כל אותו זמן היה גם הבנק...

על פעולות אלה מנצח מנגנון של למעלה מאלף פקידים, מצויי עשרות מכונות מפליאות, רובן מתוצרת אמריקה, הממיינות ציקים, סופרות כסף, מנהלות חשבונות...

אולם לא בכל המקרים התגבר האדם הקטן על פחדו מפני פנקס הציקים וחשבון הבנק, או המפתח הליכתי ברזל בה יכול היה לשמור את מסמכיו החשובים או את יהלומי אשתו...

אך במרוצת הזמן נעלמות אמונות תפלות אלה. אנשים מתחילים להבין שהפקודן ב"בנק בטוח יותר מאשר חבילת כסף מחתת לכתוב במיטה, טרף לעכברים ולגנבים. הם מתחילים גם להבין שכל שירבו הפקודות בבנקים, כן גדלה אפשרותו של הבנק לתת אשראי לאנשים כמותם — לפעול בהצלחה באותה חזית כלכלית עצומה אשר בה שרת

J 070892 כטוראי פשוט.

במד'נה

העם

טייג לכסא, תשלום

כשניגש הפרלמנט הבריטי לבנות מת"ש את בנינו, שנהרס בשעת ההפצצות, התנגד ווינסטון צ'רצ'יל בכל תוקף להצעה ש"באלום החדש יהיה לכל חבר כסא משלו. נימקו: בישיבות רגילות יהיה האולם ריק...

עם כל גאוויותיו, לא חשב צ'רצ'יל על ניימיק גוסף להתנגדותו: בפרלמנט אשר בו

צויים, הידיעה הוכחה מיד, הוחלפה בשמועה שהכסא נימכר תמורת גיב בתוך פאג"י. אלא שפרטים אלה לא היו חשובים.

נקודת האפס החשוב היה שעיסקה מסוג זה היתה בכלל אפשרית. ושמיליון וחצי אורחי ישראל האמינו בה ללא הסתייגות. במדינה הקיימת כמה שבועות בלי ממ"ש. ה. כנלל מקח וממכר מפלגתי מכווער ביו"ת, הגיעה הכנסת לנקודת האפס של כבוד הציבורי.

מוסר ההשכל היה כה פשוט עד כי לא היה צורך להסבירו: הפוליטיקה הפכה שדה-מיר"בץ לקבוצות עסקנים הקרויות (בטעות) מפ"י

פיהה בן-גוריון כממבכה שדה-בוקר, ריבונו של עולם, הפסיקו!

לגות, ניוונות מכספי התורם הקטן בברוקליין, התגרשו מומן מכל זיקה רצינית לאי"ד יאל כלשהו. לא היה זה מצב משמח במדינה הזועקת למעשים נועזים ולפטרונות המפכניים של בעיות קיום.

מדיניות

ח'כור (כמעט) פרטי

ההיסטוריה הבריטית מכירה הרבה אישים שהיו פוחזים ופורצי גרר בצעירותם. פורקי עול הקשישים מהם, אך נכנסו מיד לתלם כשהגיעו לשלטון. אחד מהם היה המלך הנרי החמישי, ששקספיר תיאר אותו במחזה אחד כיו"ש-עצור סורר ומורה, במחזה שני כמלך נבון ואחראי. דוגמה שניה היתה דמותו של בנימין דישראל, קונה מניות העלת סואץ.

בואן, מנהיג המרד השמאלי במפלגת העבודה, שרבים רואים בו ראש-ממשלה באחת הממשלות הבאות של מפלגת העבודה, שונא את הרוסים והאמריקאים פמידה כמעט שווה. חולם על יצירת גוש שלישי בעולם בהנהגת מולדתו. הוא תופס את אחד המקומות הראשונים ברשימת בני הבליעל של משרד-החוץ האמריקאי.

אורח עני תנאי כשנתקבל במשרד החוץ הישראלי מברקו של השגריר אליהו אילת, בו הודיע כי בואן יבקר בישראל. היתה הממשלה במבוכה. איש אינו יכול להתראות עם אדם זה מבלי להרגיז את האמריקאים, אי אפשר היה גם לסרב לראותו מבלי להנחית מכה על ראשה של דעת הקהל הבריטית, המחבבת את החולישי הסוערי. החלטת הממשלה היתה אופיינית ודיפלומטית: בואן יהיה אורח הממשלה, אך שום שיחות מדיניות בשלב גבוה לא תנהלנה עמו.

אלא שהחשבון נעשה בלי בעל השמחה. בי וואן יבקר במצרים. ממקורות מוסמכים נודע למשרד-החוץ שניהל שם שיחות אישיות עם נאגיב שנסבו בעיקר על היחסים עם ישראל. נאגיב נתן לו את הרשות להביא דברים מ"סויימים לידיעת ממשלת ישראל. בואן רמז אפילו שאם יעוררו דברי נאגיב הד חיובי בלב הישראלי, מוכן הוא לחזור למצרים, לשמש מתווך בין שתי המדינות.

רמזים ותקווה. היה ברור שיש צורך * בכספי הלוואה פרטית. הפרלמנט היה בחופשה וראש הממשלה קנה את המניות ביוזמתו הפרטית. שלא לחמיק את ההודמ"נות הבלתי-חוזרות.

לדבר עם בואן, ושאין זה עוד תפקידם של פקידים נמוכים. משה שרת הסכים לשיחות רציניות, העביר רמזים על כך לשגרירות האמריקאית, תוך תקווה כי שם יובן מצבו.

המדומם למצב רוהו של בואן הוא תוכן דבריו לעיתונאים בכל ארץ. במצרים שיבח את הממשלה, אם כי מתח ביקורת חריפה על אי-הצלחתה לחולל מהפכה חברתית. בירדן התרשם לרעה מהיחס העויין של הממשלה ל"ישראל, מסר לעיתונאים, בפי איש הקונסול ליה הבריטית: "למר בואן אין מה לומר. ביקורו פרטי בהחלט". בשבוע הבא תהיה לעיתונאי ישראל ההודמנות לשמוע באינו מידה היה ביקורו פרטי גם בישראל.

ראש הממשלה

מה אתם רוצים?

השקט ירד על שדה-בוקר. דוד בן-גוריון נכנס למסלול החיים החדש, התגלה לתמהון חבריו החושים כפועל חי קלאי מצויין, הממלא לשביעת רצונם את התפקידים המצומצמים שקיבל על עצמו. הוא הוסיף לאכול בחדר האוכל הכללי, שעה שאשתו, מולה, עברה במטבח.

אף כי נעשה הכל כדי להסתיר את האמצעים המיוחדים שנקטו כדי לדאוג לשלר מו, גילה אותם ב. גיי, דרש בתוקף לבטלם מיד. אמר הוא: "מה אתם רוצים? 20 שנה הייתי פועל. אחר כך הייתי 20 שנה פקיד. עכשיו אני שוב פועל".

אולם אם קיוהה ב. גיי, כי אלהים יציל אותו מאויביו גם בלי צורך באמצעים מיוחדים, הרי היו דרושים אמצעים כאלה כדי להצילו מידידיו. העיתונאים מילאו את דפי הם בסיפורים מגוחכים על פיהוקיו וגיהוקיו קיו (שלא להוכיח את שהוקיו), גרמו לכך שלא פעם נעצרו השבוע על ידי קוראים פקידים-בלבלות בקריאת-ייאוש: "ריבונו של עול" למ, הפסיקו לכתוב על זה!"

תורת האומה

רק פקיד קטן

אברהם הראל היה סמל מחלקתי, שעה שייצע לכבוש את סנטורה, נקצר על ידי צרור של מיקלע ברך שנובק את ירכו. מותו וידו השבוע פיקד הצעיר החיפאי בן 26, מזכיר אירגון נכי מלחמת-השיחרור בעירו, על מב"צ מחלקתי מסוג אחר לגמרי.

אילו ערך פקודת מיבצע בהתאם למתכון צה"לי, היתה הפקודה נראית כלהן: ידועת: משרד הסחון הבטיח 45 נכים שיכון במסגרת השיכון העממי, בעזרת הלי-וואה של 500 — 1000 ל"י. במקום לתת את הלהואה, העביר את התקציב למשרד העבודה, שהבטיח להעביר את הכסף לחברות הקבלניות. באותו יום עמדה להתקיים הגר"לת דירות השיכון העממי בקריית-עמל. ה"ברת השיכון של הסתדרות סירבה לשתף את הנכים בהגדרה.

מסרה: למנוע הגרלה זו בכל מחיר, כדי להכריח את החברה לשתף בה את הנכים, בהתאם להסכמת הממשלה. שיטה: 40 נכים, בסך הכל 1600 אחוזי נכות, יתפרצו לאולם, יקיפו את שולחן הג"שיאות, במקרה של התערבות משטרתית, מותר לנכים לצעוק, לצווח ולילל, אך לא להכות.

מינהלה: נכה אחד יעמוד בתחנה הסו"פית של האוטובוסים, יוריד מהם את הקורפאים שהם חברי האירגון. שאר הנכים יגוי"סו באמצעים דומים. קשר: נכה אחד יעמוד מחוץ לאולם בי"שעת הפעולה, יתקשר במקרה הצורך מיד עם העיתונאים.

עין עץ הארץ. המיבצע התנהל בהתאם לתוכנית. בן-דוב, מזכיר חברת השיכון ה"הסתדרותית, טען שלא קיבל שום הודעה מסעם משרד-העבודה על שיתוף הנכים בשיכון, סירב לתת להם לגשת להגדרה. הנ"כים הסבירו מן המצב למשתכננים, שעמדו מן הצד. משטרת חיפה גייסה 65 שוטרים, בפקודת שובר שביתת-הדימאים יוסף שפי. הנכים שלחו מן המקום את אותם מחבריהם שמכה הגונה היתה עלולה לסכן את חייהם, שילבו זרועות והממינו להתקפה.

אשר התחולל ברגעים הבאים היה סימן דרך בתולדות המדינה. זו הפעם הראשונה היכו שוטרים נכי-מלחמה. מכיוון שכוחם לא הספיק להוציא את הנכים בזה אחר זה, התנ"פלו השוטרים על השרשרת. רשימת הקורבנות היתה מפוארת: דוב רוזנר, בעל עין זכוכית, קיבל

צחק רענו

— זה בסדר, הם קנו אותי בשות פות.

מכה בראש. עין הזוכית נפלה על הארץ.
 ● פאדל מוחמד, ערבי משוחרר צה"ל קטוע רגל, קיבל מכה בגדו רגלו.
 ● דוד וידר, נכה ברגלו. למען הצדק ו" שווי המשקל, נכרה עתה אחת מאצבעות תו.

● ראובן מאיר, נכה בחוסי-השדרה, קיבל בעיטה בחוסי-השדרה.
מביעת אצבעות. המיביצע הסתיים ב- העברת 13 זכים למשטרה. הם סרבו לתת טביעת אצבעות, שמעו איום מפי קצין שיאל סרו לשבועיים. יתבקשו להטביע את אצבעותיהם. ואם יסרבו יאסרו לשבועים נוספים, וכן הלאה עד לסוף ימיהם. אולם באמצע המשא ומתן באה הוראה חדשה, וכל הנכים שוחררו מלבד יואל מאירוביץ. בעל יד מ- שותקת ו-50% נכות, אשר הואשם בתקיפת שוטר. מאירוביץ בעט בשוטר שדרך על ידו המשותקת.

יותר חשוב מן ההתפתחות המשפטית היה הצד המעשי. לפתע נתברר שבן-דוב קיבל נראש הודעה על שיתוף הנכים בשיכון, התעלם לגמרי מהודעה זו — כנראה מפני שהעדיף כסף מזומן של סתם משתכן על הבטחה ממשלתית שהיא רק שיר-ממור לע- רים. לנכים נמסר שתיערוך למענם הגרלה מיוחדת.

אמר מנהל ענייני השיכון במשרד הבטחון: "מה אני יכול לעשות? אני רק פקיד קטן!"

השבוע היה נדמה שאם כמה פקידים קטנים ידאגו שכמה פקידים קטנים עוד יותר יעבידו ר"א את הוראותיהם ממשרד אחד לשכנו, לא

רגיל למלחמה, התכוונן למערכה ממושכת של התשה. ייתכן מאד שבסופו של דבר לא יידמה המאבק לחישי ולנגובה, אלא למצור פלוגיה שנימשך חודשים רבים, עד שנחתם הסכם שביתת-הנשק.

המשק

מלכים שירדו מגדולתם

שקט מייאש או מעודד, הכל לפי נקודת

שקיוו. גרמה לכך לא רק הכשתו הנמרצת של שר האוצר, לוי אשכול, אלא גם ההתיקנות הדוהרות. מטבעות זהב אין פורטים בתנויות המכולת.

העופה

כדאי

כשנאסר אלכסנדר ("אל") שווימר, בארצות-

נאשם ויקטור מיוזאן

הברית, טיפל דוד בן-גוריון בכבודו ובעצמו בשיחרורו מן הכלא ובהעלאתו ארצה. היתה לדבר סיבה: "אל", השתקן והידוע בפשטות הליכותיו, נאסר על ידי ממשלת ארצות הברית בגלל פעולותיו למען התעופה הישראלית במלחמת השחרור.

כשפעולות מסוג זה נעשו מיותרות, החליט שווימר לעבור לפעולות מיותרות פחות. התוצאה: הקמת מכון לבדק מטוסים בישראל, בו הושקעו מיליוני דולרים.

כבר כיום משתרעים מתקני המפעל על שטח של 12 אלקף מטרים מרובעים, אך בעוד חודשים מספר יתפוס השטח הבנוי 16 אלקף. למתקנים אלה מוכנסים שבוי מטוסים, ה" יוצאים לאחר זמן קצר כמטוסים חדשים כמעט, שצבעם המכריח מסנוור את העיניים.

לקוחות אינם חסרים: חברת אל-על, ארקיע, כים-אוויר ומעודון התעופה. החסכון בדולרים גם הוא בולט לעין: חברת אל-על בלבד מוציאה בממוצע חצי מיליון דולאר לשנה לתיקון מטוסיה בארצות חוץ, בעיקר באמריקה.

אולם המנהל הפספיו של המכון, דניאל

מבט, שרר זה שנה וחצי בבורסה השחורה, שקבעה את מקומה בנינת שדרות-רוטשילד — נחלת-בנימין. כל הנסיונות להחזיר את החיים התוססים למסחר במלכים ובדולרים שחורים, כמו בימים הטובים ההם, עלה בתוהו.

ניתוק היחסים הדיפלומטיים בין ישראל לברית-המועצות גרם להתעוררות קצרה, אבל קצרה מדי. מאז ואילך לא הצליחו להשפיע על שוק הכספים לא סכסוך הירדן, לא עיכוב ההענקת האמריקאית לישראל ואף לא הדין-גים במועצת הבטחון. לקהל הרחב היה מעט מדי כסף מכדי לחשוב כיצד להבטיח את ערכו.

אולם את אשר לא עשו למענם הסיכסוך כים הבינלאומיים, החליטו סוחריו הזהב לעשות כמו פיהם, על ידי הפרחת שמועה קטנה: בראשון לינואר, טענו הם מפה לאוזן, תוצא הממשלה שטרי כסף חדשים, תפעל להזדמנות זאת מלווה חובה הדש, כדוגמת הקודם. יסוד לשמועה שימשה העובדה, שהכנות להקמת הבנק הממלכתי, שפתיחתו תחייב את החלפת הכסף, הולכות ונשלמות.

בנקודה זו היה אמונם של חוסכי כספים

מיוזאן מוציא מן האולם

הלהט והאמונה

יהיה צורך לשבור את האברים המלאכותיים של נכ"מלחמה.

חינוך

לא וישי, לא נגבה

יומיים לפני השבתת הסכנון ביקש אחד מגומרי המוסד לשכנע את התלמידים שאין להיכנס למאבק. הוא הזכיר את נסיונו מימי השבתות קודמות, תיאור תמונה קודרת של מה שעתידי לקרות: בשבוע הראשון של ההשבתה יסעו התלמידים בשמחה רבה ה" ביתה, יגמרו את עבודותיהם. בשבוע השני ינצחו, בשבוע השלישי יבואו חברי הכיתות הגבוהות לבלבל את מוח מנהיגיהם, לדרוש את חידוש הלימודים תוך כניעה, כי דרישות חבריהם הצעירים שוב לא יענינו אותם נוכח הצורך לסיים את לימודיהם. בשבוע הרביעי תשררו אחירה כללית של וישי — הכל יירצו להיכנע.

פירצות בחזית. כשנכנס המאבק על הסכנון (העולם הזה 844) לשבוע השלישי, נראה כי הנביא היה נביא-שקר. רוב הסטודנטים סתם הסתובבו במסדרוני המוסד, אכלו במסעדתו. מצב הרוח הזכיר את נגבה יותר מאשר את וישי. פה ושם אף נפרצו פירצות בחזית האויב, מרצה אחד וכמה עוזרים הפרו בחי שאי את ההשבתה, חתמו על עבודות-התלמידים כדי להקל על עצמם את העומס בהתחלת הלימודים. התלמידים היו עסוקים בהכנת הערכה שתציג את בעיותיהם. לדברי הספרן, לא ראה מימיו תלמידים כה רבים קוראים ספרים כה רבים. אלא שגם הרבי-אלוף המנהל את הסכנון

נינה מיוזאן ואדווער בר-לב

אני!

אגרוסקי, גבה הקומה והממושקף, אינו מסתפק בכך. "לא רחוק היום", אמר, "שגם חברות זרות יתקנו וישפצו את מטוסיהן בישראל. זה יהיה כדאי להן." חשבון הכ"א דאית: בעוד שבארצות-הברית עולה שעת עבודה במכון לבדק מטוסים 5.5 דולאר, מת-

של עורך הגירוסלם פוסט גרשון אגרון.

כוננת ישראל להציע תעריף של 3 דולאר לשעת עבודה.

משפט

זולא או דון-קישוט?

— אליעזר ברילב, פקיד במשרד העבו" דות הצבוריות, גבר מלא-גוף ומרכיב משק-פנים עב"מסגרת, חיך: כבר פתיחת משפטו של ניקטור מיוזאן, שנאשם לפי הודאת עצמו ברצח הילדה רחל לויז (העולם הזה 820) היתה במידה רבה נצחונה.

כשנתפרסמה הודאתו של מיוזאן, לא ראה בה ברילב, כמו אחרים, כל דופי, היה משייך נע כי מיוזאן הוא הרוצח השפל — עד שנו"דע לו שאשתו של מיוזאן, נינה, חוזרת וטוענת שבשעת הרצח ה" מיוזאן בביתו עם שני אזרחים. את כל הפרטים על מקום הרצח למד מ. עתונות, שסיפרה את המעשה על כל פרטיו, ורק דמיונו החולני זיהה את עצמו עם האנס והרוצח. עד כדי כך, שהיה מסוגל להזדריך את המשטרה ואף לזהות את המפתח השבוי, ששימש כמשוער כמכשיר הרצח ואשר אף הוא תואר בפירוט בעתונות.

כצפוננו של ברילב החל קורא לו. הוא נפגש עם אשת מיוזאן, נפרד ממנה באמונה שלמה שמיוזאן חף מפשע, חיבר מסמך מקיף ומועזע, בו ניסה להוכיח את צדקתו ושפורסם בעולם הזה (820).

קידה מקצועית. את נצחוננו נחל ברילב בבית המשפט, כששאל השופט ישעיהו הראל מי מייצג את מיוזאן. ברילב קם והשיב: תחנה באורח חובבני: אני, הראל הוא מן הצעירים שבשופטי ישראל, אך הספיק כבר

שופט שלום ישעיהו הראל

— אינם מספיקים

לראות לא מעט. אולם דבר זה היה חסר-תקדים. הוא פקח את עיניו: "אבל איך עורך-דין!"

ברילב הסכים: אין הוא עורך-דין, אך הוא למד היטב את כל הפרשה, עד לפרטים הקטנים ביותר והעיקר — אין לו כל ספק שהנאשם חף מפשע.

עיניו של ברילב נוצצו וקולו רסט בנעימה של כנות. הראל הסתכל בו בעיניים רציניות, החליט לאפשר לו את ההגנה בהסתייך על סעיף בחוק המרשה לידו הטוב של הנאשם להגן עליו. לאות תודה השתחחה ברילב שניה הפעם כעורך-דין ממש.

התובע, סגן פרקליט רמחון אלעזר ליבסון, לא נראה מאושר מן ההכרעה. הוא לא חשש לתוצאות הקרב המשפטי, אך העדיף להפסיד נגד עורך-דין מנוסה, מאשר לנצח אדם סתם. נוסף על כך, חשש, ימשוך ברילב, חסרי-הנסיון במהלך המשפט, את הדיונים גם עד אין סוף, מאחר שהשופט יאלץ ל" הסביר לו כל פרט.

פסיכיאטר מאמריקה. לחששו של ליבסון היה יסוד: ברילב חקר ארוכות את כל עדי הקטגוריה, הוחזר מפעם לפעם על-ידי השופט למסלול החקירה, כשסטה ממנו. העדים עברו בזה אחר זה, עדים מתלאביב, ירושלים, טבריה: הורי הילדה, פסיכיאטרים, צעירי משטרה גבוהים. הכריזו ברילב: "אני אביא מומחה פסיכיאטר מאמריקה — הוא ישבור את כל העדויות שלהם!" חוץ מהפסדי-כיאטר האמריקאי, עומד ברילב להעלות על (המשך בעקוד 10)

צפורה

העולם הזה

„מועדוני הלילה בישראל אינם נבדלים במאומה. כמראה החיצוני. מתחילים החיים כשכבית הקפה ובמסעדה מקפלים המלצרים בשעות שאחרי חצות הוא בעל עסקים מצליח. קצין צבא הוג

מ וסיקה מתחטאת. מלנכולית. משמיעה חצוצרתו של מדניק מ„כתר באר“, מהווה צרוף מתאים לאורות העמומים, עשן הסיגריות הסמיך וקולות המבקרים.

ה שיטה הבדוקה להכניס מתח לתוכנית: לשתף בה את הקהל, האמנית בוחרת לה בכל פעם אורח אחד, פונה אליו בשירתה, מעניקה לו את ההרגשה כאילו נועד השיר דק לו בלבד. השיטה מצליחה ברוב המקרים, מחמיאה לאורח, מעלה את מצב רוחו, פותחת לעתים גם את כיסו.

רוזיטה אנסונו ופרננדו

במרוצת הזמן נוספו אמצעי משיכה אחרים. פה ושם הודיע מועדון לילה על כוכב חדש. תוכניות אמנותיות נעשו חלק בלתי נפרד של בילוי הלילה. היו אלה, לרוב, תוכניות צנועות ביותר ורקדנית, זמר ולהטוטן. שוק הבידור הקל החל תופס מקום בחוגי האמנות. כדוגמה וברדניות, בעלי שמות אקוטיים. החלי רוכשים שם בין ציפורי הלילה.

לרוב הסתירו השמות, בעלי הצליל הזר והמגרה, כשרונות ממוצעים ולא-כילנד צעירים, שעסקו עד לפני זמן קצר בעבודות בלתי-אמנותיים בהחלט בבתי חרושת ובחנוות. בדרך כלל היו אלה עולים חדשים. חיבבי מוסיקה או ריקוד, שקראו לעצמם רוזיטה,

מ (ראה שער) אמכו! מאמכו! הגופות השחומים התפתלו בקצב שגעוני. זרועות הרוק דים התרוממו, רעדו באוויר וירדו שוב, כבפולחן אלילי. על פניהם השתפכו מבטי הגאה כמעט היסטורית, השירה יצאה מגרר גם בצווחות מקוטעות של בני גיוגל פראי יים.

מסביב לרצפת הריקודים הצרה הצטופפו כמה זוגות, הסתכלו בהערצה בסערה שהתחוללה לנגד עיניהם. „תוכנית עצומה“ העי-רו זה לזה ומחאו כף.

הם היו קהל מגוון ביותר: גברים שעברו את גיל הארבעים, מסובים ליד שולחנות עמוסים; שנים-שלושה זוגות שנראו כאילו זה עתה יצאו מתוך מודעה אמריקאית צבעונית; הבורה של צעירים וצעירות ש-הצליחו לגנום מכוסית אחת משך שלוש שעות תמימות. כולם באו לאולם הקטן למצוא ב לוי שיעזור להם לעבור את השעות המפרידות את יום השבת מיום ראשון.

מימי הפרוספריטי

בעשרות אולמות דומים, בערים הגדולות ובמרכזי הנופש-התפתחה האווירה המיוחדת, רווית עשן הסיגריות, של מועדוני-הלילה. לרוב רובם של האורחים זהו עולם שאינו להם אף מושג על קיומו. כי אין אלה אול-

ב טן מרקדה סוזי הבלונדית מרוי מניה, אמנית קרקס בעבר. רקודה מתבלט, גם בספיפה קלה ברגליים.

מות פאר גדולים, אשר אי-אפשר שלא לשים לב אל הם. מועדוני הלילה בישראל, אינם נבדלים במאומה, כמראה החיצוני, מבית הקפה או המסעדה הממוצעת. אלא שבהם מתחילים החיים כשכבית הקפה ובמסעדה מקפלים המלצרים את המפות ומביטים בחור-סרסבלנות שקוף על הלכות האחרון.

ישנם סוגים רבים של מועדוני לילה קטנים אינטימיים, אליהם באים זוגות הרוצים לבלות שעה קלה בריקוד; רועשים ד-חוסים, בהם מחפשים צעירים בעלי מקורות הכנסה בלתי-מוגדרים פורקן למתח החיים; בארים בעלי משקאות ומחירים חריפים, בהם משרה פסנתרן שתוילמחצה אחירה של עצ-בות אלוהולית.

רובם צצו בשנות הפרוספריטי והאיני פלציה. החשיבות שאדם רכש בעיני עצמו ובעיני חבריו כשאמר „אתמול ביליתי בכתר באר“, או „בקזינו באר יש זמרת פנטסטית“, עלתה לאין ערוך על תריסר או עשרים ה-לירות שהוצאו באותו באר. סנוביות זו הי-

נגו שלוו מנוגן ב„עדן ב... לא כזה של בוגי וני...

יקוד מזרחי נוסח סרטי הוליווד, בצעיפים שקופים, מבצעת רוזיטה יוצאת רותינה. המוסיקה אצלה זכרונות נעימים

נייטה שהיא אם לילדה בת 10, עמדה עם הש...

י ל י ל

בית־הקפה או המסעדה הממוצעת, אלא שבהם
ת המפות... האיש המוציא כיום סכומים גדולים
קָר פעם לכמה חדשים. עובדי צירויות זרות..."

לה שאנסאל מ־קזינו" שרה שירי געגועים ב־12 שפות בקולה הרווח, משתפת, בבתים חוזרים,
את הקהל בשירתה. "צריך להכניס את הנשמה בשיר, כדי שיעריכו אותך", אומרת הזמרת העלגלה.
האמנים מתחלפים בבארים תוך זמן קצר. "לאנשים נמאס לראות כל ערב אותם הפנים", מס'מת אלה.

אנטוניו, זיופין או פרננדו. ספק אם
היו מצליחים להופיע בכל מקום אחר בעולם
— אך בתעשיית הבידור הצעירה של ישראל
לא הקפידו המבקרים במיוחד.
אלם ככל שרבו מועדוני הלילה נעשו המ־
בקרים בררנים יותר. הם גם לא הוציאו את
כספם באותה קלות ורחבות־ידי. כדי למשוך
אותם היה צורך בתוכניות טובות יותר.

פחות כסף בכיסים

להקת רקדנים כושים מקובה, זמר סווינג
אנגלי, רקדנית בטן יוונית, זוג קומיקאים
צרפתי תחרו על רכישת קהל המוע־
דונים. הם הובאו ארצה על־ידי אמרגני
מיוחדים. קיבלו את שכרם על־ידי העברות
הון או חילופי אמנים. נוכחותם ייקרה את
הבילוי, אם כי לא בצורה גלוויה. מחיר
כרטיסי הכניסה, הגובה ברוב המועדונים,
לא הועלה. במקומות אחרים הוא אף בוטל;
בעל הבית הוסיף אותו לחשבון הסופי.
לחשבון זה אין גבול. זוג, המחליט לק־
מץ בהוצאות, יכול לבלות כמה שעות במ־
קום, להסתפק בהזמנת שתי כוסות יין בל־
בד. או שהוא יכול להוציא כמה עשרות
לירות ליד הבאר. עד לפני שנה, נמנו רוב
המבקרים על הסוג השני. עתה ירד מספר
המבקרים כמעט לחצי ואילו החשבון הממו־
צע ירד אף הוא במידה ניכרת.

הלקוחות הטובים שוב אינם צעירים שה־
רוויחו שכר עבודה גבוה בבתי מלאכה ומא־
חורי הגה של מונית. האיש המוציא כיום
סכומים גדולים בשעות שאחרי הצות הליל
הוא בעל עסקים מצליח, אדם שמס ההכנסה
אינו יודע על קיומו, קצין צבא המבקר פעם
לכמה חודשים עם בחורה שהוא רוצה לעשות
עליה רושם. אפשר גם למצוא עובדי צירויות
זרות שמכרו תיבת וויסקי, נהנו מן העיסקה.
כשהם עוזבים את המקום, לאחר נפרדים
מורת השמיעה את הצליל האחרון, נפרדים
הם בניפנוף חיבה מן המלצר: "לילה טוב."
בתוך הם נמשכים בדמות אמנית המבקר

רמבה ו" לוליסה היא תערובת של דם כושי־
וספרדי, מעוררת בטמפרמנט הסוער שלה, המת־
בטא בשיריה וריקודיה, את כל באי "חינגא".
בעלה מופיע אף הוא בתכנית יחד עם אחיו,
כשהם מתופפים על תוף ארוך תוך כדי ריקוד.
הם הגיעו ארצה אחרי שורת הופעות בקפריסין,
לוליסה השחרחרת מלמדת ב"חינגא" שירה בצבור בספרוזית.

אוריה מתעוררת, השמלות הרחבות מתנופפות, הרגליים שועטות בקצב הסוינג

של האווירה הנעימה. "הקהל שלי הוא מתון יותר,
בעל המקום. התיירים הבאים למקום, אינם שונים

דוכן העדים גם את האנשים שאישרו את האליבי של מיואן.

בלקחו לדוגמה את הסופר הצרפתי הג' דול, אמיל זולא מצילו של אפלרד דרייפוס, ולוחמים אחרים לצדק בהם נפגש בספרות ובקולנוע — ממשך ברילב בתפקיד שנטל על עצמו מרצון. חסרים לו רק 12 המושבעים המקובלים בעולם המשפט המערבי, עליהם היה מנסה להשפיע בקול ובתנועה. על השור פט היחיד, קרהרות, של בית המשפט הישראלי, במקרה זה: ישעיהו הראל, קשה היה להשפיע. הוא האוין בקפדנות רשם לפניו רק את הנוגע לענין.

קשה היה להחליט, השבוע, אם ברילב יצא מן המשפט מוכתר בכתר של לוחם האמת כזולא, או מלוגלג כדון קישוט שנלחם בי זרועותיו החלשות בכל העול שבעולם. מבלי לדעת את הדרך המעשית לכך. בקרוב, הלהט והאמונה אינם מספיקים. יש לדעת לאחזו בנשק.

ים

את מי זה מעניין?

אליהו שרי, מי שהיה מזכיר איגוד הטופ סנים ושימש משך השנתיים האחרונות כמוזכיר הבלתי נבחר של איגוד הימאים עמד על הבמה, המליץ על סוף שבוע נפלא "אפ" ש לא הביא גם את התחילתו" בכנרת.

לא היה זה כינוס של סוכני נסיעות, אלא ישיבתה הראשונה של מועצת איגוד הימאים, שהתכנסה בבנין החיפאי הנושא את השלט בית יורדי ים, אך המועצה לא הייתה עסוקה ביותר בבעיות הדחופות של צבור היה ימאים, לא חיפשה פתרונות לשאלות השור

יות במחלוקת מאו המרד על הם (העולם הזה 734), לשור היו כמה הצעות נוספות באשר לבילוי, אותן לא אחר לגלות ל24 הנוכחים המועצה: טיול של יומיים בנבב, או קבלת הזמנה של הנהלת צים לארוחת ערב משותפת, לשם הידוק היחסים, שאל אהרון שסקי, קצין שני על א/ק ירושלים

ואחד מפעילי המרד בשעתו: "אולי אפשר לראות את התפרט?"

במהירות פתרון בעיות. שרי נראה טרוד עד מוצא, מאחר שהציע לצמצם את ידיו המועצה ל6 ימים, הצעה מפתיעה נוכח העובדה שוהי התכנסותו הראשונה של גוף נבחר מזה שנתיים.

אך הטיגה החשוב ביותר של המועצה היה כנראה, עצם קיומה. כי לראשונה מזה שני תיים חזר השלטון באיגוד הימאים לגוף הנבחר על ידם. מ24 חברי המועצה, הומ לצו 19 עלידי מסאי, בעוד שחמישת הגר תרים הם מנאמני כינוס הימאים שהחליט על המרד. יצחק צינור, נציגה של חטיבת המכונות העדיף לייצג את עצמו בלבד, ערק בריודה יזנרו לפני התכנס המועצה.

"אתה בקהל!" שלא כבאסיפות הסוץ רות לפני שנתיים, כבהם לקחו הימאים מן השורה חלק פעיל, לא נראו עתה רבים מהם באולם. רק לפעמים נכנס בצנעה יצחק (אייק) אהרונביץ, רב החובל שהיה איל המרד, ומועמדו הפעם, כנציג חטיבת רבי החובלים, נכשלה בשל תעמולה בלתי רשי מית חריפה שנוהלה נגדו. כשניסה להי

ביע דיעה כלשהי בקריאת ביניים, זעם לי עומתו שרי: "איך לך זכות דיבור! אתה בקהל!" היה ברור מיד מי הוא הבוס כאן.

כששאלו ימאים כי שורה, שזכר המרד עדיין חרות היטב בלבם, לדעתם על המועצה ודיוניה משכו באדישות בכתפיהם: "את מי זה מעניין?"

מינומים

כגובים בליה

בשבוע שעבר נכנסו 7 בחורים ערביים לתחנת המשטרה ביהפ, יצאו ממנה כעבור רבעים מספר: הם טרו רק על מנת להח" ייצב, דבר שהם חיבבים לעשות 3 פעמים ביום מאז הוגלו מכפרם עילבון לפני 4 חוד שים.

קוראים לזה תחיתזונה

בלי צעקות, בלי הפגנות

בלשכת העבודה בירושלים התפרץ צעיר לחרר המנהל, הוציא סכין וחתך את ורידי ידו. "אני רוצה למות!" הוא צעק. מיסב למות ככה, מהר, מאשר לגוץ ברעב!

בבית החולים העירוני בתל אביב הסתכלו שני רופאים באשה ששכבה על מסה בפרוז דור אחת המחלקות. "מחר תחזור הביתה. נגד המחלה שלה אין אנו יכולים לעשות הרבה", הסביר אחד מהם. המחלה: תת תזונה

בחיכה הפגיננו 150 מחוסרי עבודה לפני מטרדי הממשלה. בכפר סבא נאלצה המש" טרה לפזר קבוצה שניה של מפגינים, שאף הם דרשו: "לחם, עבודה!"

במצב של חוסר עבודה ושל משבר כל" כלי המחירף והולך נעשו קריאות אלה תכר פות יותר ויותר, אך ההפגנות וההתפר צויות היו רחוקות עדיין מלתת תמונה שלמה של מצב זה. בדר"ח של עובדים סוציאליים שהוגש למשרד הסעד, נאמר: מחזה רגיל הוא לראות ילדי מעברה המחטטים בערימות אשפה, מוצאים פרוסת לחם רקובה למחצה וזוללים אותה על המקום.

על מקרים אלה אין הקהל מרבה לשמוע. הוא גם אינו שומע את קולם של אפי מקרים אחרים, קולות שלא הורגלו מימיהם לצעוק ולתבוע בחוצות הערים. אלה הם ה מקרים הקשים במיוחד. חוסר המון במשכנם הפך תופעת קבע. מדי יום הולכים הם ונמ קים — נשקט.

בין אלה נמנית משפחת לופו. אחר 44 שנים

ד"ר אלברט לופו ואשתו רוזה גרים ב צריפון קטן במעברת יאזור, לא הרחק מן הכניסה ליפו. הם אינם זוג צעיר. אלברט לופו עבר כבר את גיל היסד ואילו אשתו אינה צעירה ממנו בהרבה.

לפני חמש שנים, חשב ד"ר לופו כי הגיע אל המנוחה ואל הנחלה. לאחר 44 שנות ע בודה כסורה ומתנן בשרות המשלה הרר מנית, יצא לפנסיה כשסכום של קרוב ל13 אלף ליי מובטח לו מדי חודש. משך שנים רבות היה פרופסור לצרפתית וללטינית בי

בארון שהתרוקן, שומרת המשפחה על ח" פצה היקר ביותר: תמונה שצולמה ברומ ניה, זכר קצר לפני עלייתה. בתמונה מר פיעים השנים לבושים בגדים נאים, כשעל חזה הבעל שורה של אותות הצטיינות.

אנשים רבים, במצב כזה, היו שופכים אש וגפרית על הארץ שהביאה אותם למצבם זה, כל פעם שהו רואים את התמונה הישנה לא כן לופו ואשתו. "אנו מינימים שהתנאים כאן הם כאלה", נוהגים הם לומר לעצמם ולאח רים. "אנחנו זקנים, אנחנו גם לא כל כך חשובים."

ייתכן מאוד כי צדקו בהערכתם. אולם כמוהם — סובלים ושותקים — ישנם אור חים רבים מאוד. ישנם כל הסיכויים כי ימי שיכו לסבול ואיש לא ישמע אודותם. מבחי גות רבות יהיה זה נוח מאוד. איש — ובחי דאי לא אנשי המוסדות והממשלה — אינו אורב לשמוע על צרות האחרים.

אולם אם אנשים אלה אינם צועקים ודופ קים על שולחנות אן זה אומר שצריך להת עלם מהם ומסבלם. כי הרעב הנטבל בשקט מכרסם את הגוף באותה תוצאה טראגית כמו הרעב המלוח צעקות והפגנות. וגוף זה אינו אלא גופה של המדינה.

לפני 14 חודש הגיעו המריבות לשיאן. קבוצת בריונים, מאנשי הבישוף ג'ורג' חיים (העולם הזה 841), כפי שנתברר אחר כך, שפכו פח בנויך לחלון ביתו של מזכיר קונ" גרס הפועלים הערבים, הנמצא תחת השפ" עת מס"ל, לוטסי זריק, הציתוהו וברחו לשי" דה. עם הבית הבוזע נשרף למחרת גם סוהל זריק, בנו בן ה16 של המזכיר. את השריו" גים הצליחה המשפחה השכולה לתפוס ולמי סור לידי המשטרה.

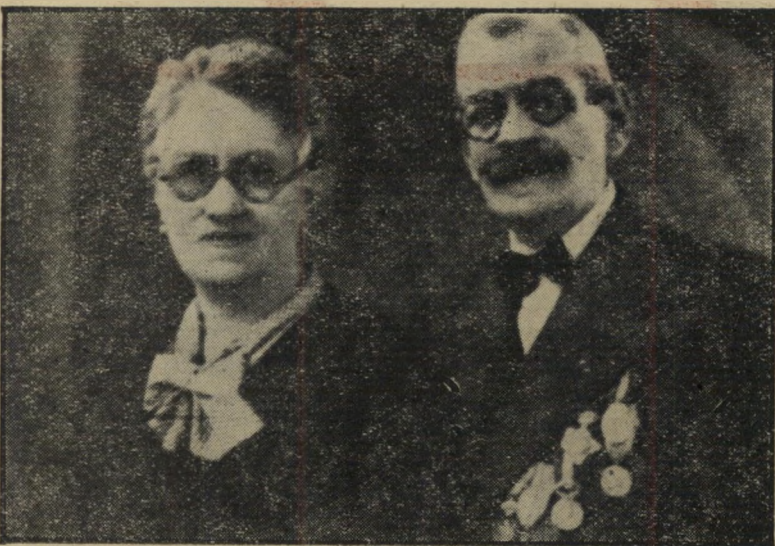
הציתת ריסור טפסום. לשווא ניסה ה משל הצבאי לארגן סעודת "סולחה" בין הנצים. משפחת זריק סירבה למחול על הדם השפוך.

כתוצאה מחוסר סלחנות מחפיר זה, נאס" ור יום אחד שבעה בחורים מבני משפחת

במלחמת השחרור, שעה שהכפר נכבש על ידי צה"ל, נפלו חלק מתושביו בשבי, אילו האחרים ברחו (אך גורשו, לדבריהם) ללב נון. עם שוך סערת הקרב, החליטו — יהיה אשר יהיה — לשוב כנגבים בליה לכפר החרב והשומם.

תוך זמן קצר חזרו כמעט כל התושבים (800), החלו לעבד את אדמתם. בשנת 1950 אף קיבלו תעודות זהות, השתתפו בבחירות לכנסת, בהצביעם לרוב בעד מפלגות שמאי ליות קיצוניות.

פח בנזין וגפרור. אך הכפר לא הגיע בזה אל המנוחה והנחלה. פרצו צריבות פני מיות שסיבתן, לטענת אנשי הכפר, הייתה נסיונו החוזר ונשנה של האפוסטרופוס על נכסי נפקדים. שחמד את אדמתם, להפריד ולמכול.

אלברט ורוזה לופו, בוקרשט 1951 לפני כן

למצוא עבודה כלשהי. לאט לאט נעלמו הח פצים המעטים שהביאו אתם מרומניה: דברי ערך, מזכרות, חפצי הלבשה, תמורתם הביא משוה הביתה לאכול.

כעבור זמן מה נרשמו השנים בלשכת ה סעד המקומית. ההקיצבה החודשית: 20 לירות. על סכום זה היה עליהם להתקיים כל זמן שעוד היה מה למכור בצריפון הדל הצליחה, איכשהו. אחר כך הפך הרעב לשוכן קבוע במקום.

"היו ימים שחיפשתי משוה לאכול ולא מצאתי", סיפר הפרופסור הגאה, שאיבד בינ תים חלק ניכר ממשקלו. "כמה לילות הלכתי לישון עם דמעות בעיניים" לפעמים הלך ברחובות, הסתכל בקנאה באנשים שעברו, סיגריה מוצתת בין שפתיהם. בכיסו לא היה מצוי הכסף לחקותם.

הרעב המכרסם

בארון שהתרוקן, שומרת המשפחה על ח" פצה היקר ביותר: תמונה שצולמה ברומ ניה, זכר קצר לפני עלייתה. בתמונה מר פיעים השנים לבושים בגדים נאים, כשעל חזה הבעל שורה של אותות הצטיינות.

אנשים רבים, במצב כזה, היו שופכים אש וגפרית על הארץ שהביאה אותם למצבם זה, כל פעם שהו רואים את התמונה הישנה לא כן לופו ואשתו. "אנו מינימים שהתנאים כאן הם כאלה", נוהגים הם לומר לעצמם ולאח רים. "אנחנו זקנים, אנחנו גם לא כל כך חשובים."

ייתכן מאוד כי צדקו בהערכתם. אולם כמוהם — סובלים ושותקים — ישנם אור חים רבים מאוד. ישנם כל הסיכויים כי ימי שיכו לסבול ואיש לא ישמע אודותם. מבחי גות רבות יהיה זה נוח מאוד. איש — ובחי דאי לא אנשי המוסדות והממשלה — אינו אורב לשמוע על צרות האחרים.

אולם אם אנשים אלה אינם צועקים ודופ קים על שולחנות אן זה אומר שצריך להת עלם מהם ומסבלם. כי הרעב הנטבל בשקט מכרסם את הגוף באותה תוצאה טראגית כמו הרעב המלוח צעקות והפגנות. וגוף זה אינו אלא גופה של המדינה.

לפני 14 חודש הגיעו המריבות לשיאן. קבוצת בריונים, מאנשי הבישוף ג'ורג' חיים (העולם הזה 841), כפי שנתברר אחר כך, שפכו פח בנויך לחלון ביתו של מזכיר קונ" גרס הפועלים הערבים, הנמצא תחת השפ" עת מס"ל, לוטסי זריק, הציתוהו וברחו לשי" דה. עם הבית הבוזע נשרף למחרת גם סוהל זריק, בנו בן ה16 של המזכיר. את השריו" גים הצליחה המשפחה השכולה לתפוס ולמי סור לידי המשטרה.

הציתת ריסור טפסום. לשווא ניסה ה משל הצבאי לארגן סעודת "סולחה" בין הנצים. משפחת זריק סירבה למחול על הדם השפוך.

כתוצאה מחוסר סלחנות מחפיר זה, נאס" ור יום אחד שבעה בחורים מבני משפחת

אלברט ורוזה לופו, יאזור 1954 אחרי כן

במלחמת השחרור, שעה שהכפר נכבש על ידי צה"ל, נפלו חלק מתושביו בשבי, אילו האחרים ברחו (אך גורשו, לדבריהם) ללב נון. עם שוך סערת הקרב, החליטו — יהיה אשר יהיה — לשוב כנגבים בליה לכפר החרב והשומם.

תוך זמן קצר חזרו כמעט כל התושבים (800), החלו לעבד את אדמתם. בשנת 1950 אף קיבלו תעודות זהות, השתתפו בבחירות לכנסת, בהצביעם לרוב בעד מפלגות שמאי ליות קיצוניות.

פח בנזין וגפרור. אך הכפר לא הגיע בזה אל המנוחה והנחלה. פרצו צריבות פני מיות שסיבתן, לטענת אנשי הכפר, הייתה נסיונו החוזר ונשנה של האפוסטרופוס על נכסי נפקדים. שחמד את אדמתם, להפריד ולמכול.

כתוצאה מחוסר סלחנות מחפיר זה, נאס" ור יום אחד שבעה בחורים מבני משפחת

בילי מייזלס
לצילי, מנורה

בארץ, לא פסקו הנערים מדבר ביום לבין עצמם בעברית. בביקורם, היו השניים למאד רע הגדול של יצר מולדתם, טורקומקארי ש בורום מקסיקו. לשיא הגיעה ההתענינות כ שערכו שני הנערים ערב ישראלי בכנסיה המקומית. למעלה מ-300 איש באו לכנסיה בערב זה, סיפר בילי, יותר אפילו מאשר בתוכנית סנטה קלאוס, בערב חגיגה מולדת. בה מחלקים לכל הילדים מתנות.

אם כי בסבוען נהג בילי ללבוש חולצות אמריקאיות צבעוניות, המלאות מפנים ומא חור ציורי קאובויים, הרי לערב זה בכנסיה הופיע לבוש כפיי ערבית. סיפר על החי ישראלי ועל החגים בהם השתתף ושר שירי הנוכח ספרים, אפילו אחרי שאני מבזבז קצת קומקארי היתה דרך הביטוי של השמות הת נייכים המקובלים. מוסי, הסביר בילי, נקרא בעברית משה, סולומון הוא שלמה ורות היא רותי.

אני אתגעגע לארץ הנאה, הודה בילי, שמשפחתו עומדת לעזוב החודש את ישראל עם תום תקופת השרות של אביו ולעבור לצ'ילי. מה שיחסר לי יותר מהכל אלה הם הספרים. אני מקבל דולר אחד לחודש כדמי כיס. לפי שער החליפין הישראלי, אני מקבל תמורתו שתי לירות, וזה מספיק לקניית המון ספרים, אפילו אחרי שאני מבזבז קצת על קולנוע וגלידה. אבל שמעתי שבצ'ילי שער החליפין הוא לא כל כך נוח.

הרכוש היקר ביותר שהוא לוקח אתו, כמוכרת: מנורת שמן עתיקה שמצא בקיס ריה, שברי זכוכית רומאית, שריד של צנצי קדומה, ותקליטים של שירים עבריים.

הווי

מכל תלמידי השכלתי

בתל-אביב נתפסה מורה שעה שהורידה מ לוח המודעות העירוני פלאקטים מצוירים כדי להשתמש בהם כחומר לימוד בכיתתה.

סולית הקוסם

בירושלים התלונן צעיר, שהגדיר את עצמו כ"שה להטיח", כי בשעת הצגת להטוטיו בישוב עולים ביקש מאחד הנוכחים להח יוק את נעליו. נוכח לדעת שהלה נעלם יחד עם הנעללים.

החטא ועונשו

בחיפה התלונן גבר בפני הרב כי אשתו מצאה אותו במצב עדין עם אשה אחרת, סגרה בפניו את זלת ביתו, הכריזה אותו להישאר בחברת אותה אשה משך שלושה חודשים.

הארץ

אולם קשה היה לקבוע ולהוכיח זאת שחור על גבי גבן (ידיעות אחרונות). יגאל סימון, תל-אביב ועל בנטן, ניסו?

זיאק מונאר, שרצח את טרוצקי בשנת 1540, מעדיף לשבת בכלא (ידיעות אחרונות). רונות.

הרגל של 414 שנה נהפך לטבע. מוני כהן, ירושלים בית-דין צבאי במושב בנצרת הטיל קנסות של 25 איש (הצופה). צמנואל הלפרין, ראשון לציון מס גולגולות.

בית הדין הרבני שאליה פנתה היה אובד עצות. סעיף לא נענה להזמנתו. לבסוף החליטה הנצרה להביא את הפרשה לידיעת המנהל במקום עבודתו של סעיף, השרות המטאורולוגי בקריה.

דרכי חיים

מעשני כל העולם - התאחדו!

יחד עם אמריקה גילה קולומבוס גם את המקטרת והטבק, אך בעוד שהוא עצמו ירק בנועל אחרי המציצה הראשונה, הרי על מל היו התחבב המנהג החדש והם הביאו אותו אתם לאירופה.

מה שהיה חדש כל כך לעולם הישן — היה ישן למדי בעולם החדש. המקטרת ליו את האינדיאנים בחייהם ובמותם, נמצאו על צווארם בצאתם למלחמה ולצד גופם בריד תם קבר. גם השלום היה מושג רק אחרי שנכבדים ולוחמים פשוטים משני המחנות היו מעשנים בצוותא את מקטרת השלום שעברה מיד ליד.

האינדיאנים ייחסו לטבק גם כוח מרפא לגבי מחלות נדלכת הסימפונות, קצרת ו שיגרון. 200 שנה עברו עד שרופאי העולם הישן והחדש (שגם הוא התיישן בינתיים) באו לכלל מסקנה שאין לאמונה זו כל יסוד. אך גילוי זה בא מאוחר מדי: אי אפשר היה עוד לעקור את ההרגל שהשתרש בכל שכבות האוכלוסיה.

לדת, מקדשים, נסיונות רבים נעשו ליצור מקטרת אידיאלית — קלה ונעימת טעם. מסקנת עשן-הדורות: המקטרת המ שובתח ביותר נעשתה משרוש שיח מיוחד המצוי בצרפת ובאנגליה. עישון המקטרת

מקטרת בנימין נוימן

הפך לפולחן והמעשנים היו למאמיני דת חדשה. הדת הקימה לעצמה גם את מקדשה, מספר אינסופי של מועדונים באירופה וב אמריקה. לא מכבר נוסד במונטריאל שב קנדה מועדון בינלאומי של מקטרתנים המו נה 18 חברים נבחרים. ביניהם גם דוויס (אייק) אייזנהואר והגנרל המתפוסר דאג לאס מקארתור.

אחת לשבועיים נפגשים חברי המועדון, מחליפים דעות על סוגי טבק ומקטרת. נוש אים אסורים לשיחה: פוליטיקה, דת ועס קים. אחד מחברי המועדון המציא לא מכבר מקטרת בת 18 פיות, למציצתם המשותפת של החברים.

3 פעמים ביום בשעות קבועות במשטרה, יצאו לחפש עבודה שתתאים לתנאים אלה. הם מצאו, תוך ארבעת החודשים, 30 ימי עבודה, כשיכום כולל.

פשעים

אי-הכנה

המחזה שהתגלה לעיניהם של הסמל פלוס ושני מליוו בבית מספר 95 שברחוב יפו בעיר התחתית בחיפה לא היה נעים ביותר: חנה עמאר, שחחרות וחריפת מבט, החזיקה את תחתוניה בידה. לידה ניצב גבר ממוש קף שלהשלמת תלבושתו חסר זוג מכנסיים. על דוכן העדים, בבית משפט השלום, עשה יצחק ארליך (57) רושם מפורסם. באדיש מבלבלת הסביר כי היה בדרכו מחיפה ל בני-ברק, מקום מושבו, שעה שרצה לעשות את צרכיו. בחפשו אחר מקום מתאים ל פעולה, פנה לרחוב יפו, פגש בנערה שבתשר בה לבקשתו הצנועה הזמינה אותו להיכנס פנימה בתנועת יד אדיבה. רק כשהיה בי פניו הבין כי חלה אי-הכנה כאשר למטרת הכניסה. בנקודה זו נטה ארליך לדלג על כמה פרטים במהלך העיניין: אשתו ירבה בתוך הקהל בבית המשפט.

בחיפת נבירה, צפרניו.

כאן נכנס לתמונה שמעון אולואי, הנאשם בשתי הא שמות: (א) תקיפת שוטרים בעת מילוי תפ קיום; (ב) ניהול בית-בושת. ללשון בני אדם פשוטים מתרגמת האשמות אלה כך: הנאשם, שישב בשעת כניסת השוטרים בפתח הבית, הפך פנימה כשמע שרוצים לאסור את בת חסותו הצעירה, איים בעזרת אחיו, מגהץ וס כיון על השוטרים, שהוכרחו להזמין תגבור רת כדי לעצרו.

אולואי לא נראה מעוניין במיוחד בטענות שהחליפו ביניהם באיכות המשטרה וסניגורו, רו, התעניין יותר בנויות צפרוניו בדרקנות בעזרת סכין גילוח, איסופן בפיסת נייר והטי מנתן בכיסו.

אחרי שהמשך הדיון נדחה לתאריך מאוחר יותר, העירה במירות אשה מפורכמת, ש פניה וגופה ראו אולי פעם זמנים טובים יותר: "אלה גברים, אלה? נותנים להם מה שהם רוצים, ואחר כך הם באים ומסדדים סיפורים". צפוריה, קרא לעברה סמל מש טרה, "אין לה מה להתרגש. המשפט שלך יהיה רק מחר."

דרכי אדם

דס תחת גט

בפתח ועד הקהילה ברחוב יבנה בתל-אביב נעצרה השבוע מכונית משטרה ירוקה, מבנה יצאו שני שוטרים שליוו צעיר שחרחב, גבוה וצנום, ככול ידיים. השוטרים הכניסו אותו לבנין, פתחו את אויקיו וליווהו לקומה ב, מחלקת גטין.

בחדר עמדה צעירה, רזה ושחרחרת גם היא. כשהופיע בדתל סעיף סעודי, בלוחית השוטרים, חורו פניה של בלאנש, אך היא לא זזה ממקומה. סעיף העיף בה מבט חריף, ואמר משפטים ספורים: "לחינם הבאתם אותי מבית הסוהר, לא אתן לה גט. איש לא יכריח אותי." מבלי להביט שנית בנערה, ביקש מהשוטרים להוציא אותו.

"הרי את!" בלאנש וסעיף נפגשו עם עלותה של הנערה מעיראק. היתה זאת אהבה ממבט ראשון. הם טיילו יחד שבועות מספר, ואז ביקש סעיף את ידה. בלאנש פיקפקה: דרך חיה של סעיף לא מצאה חן בעיניה. הוא שמו לה לשכרה, שיחק בקלפים, הסחוב בחברת אנשים מפוקפקים, גם אמה של בלאנש לא התלהבה מהעליל-הליות-החנה.

סעיף הרגיש בענינם המתקבצים על אופק אושרו. יום אחד בא לבייתה של בלאנש עם שני ידידים, הציע לה לטייל בחברתם. באמצע הטיול לקח סעיף את ידה של בלאנש, אמר בקול חגיגי: "הרי את מקר דעת לי כדת משה וישראל." את המילים ליותה טבעת נוצצת שהושמה מהרץ-עין על אצבעה של הנערה. שני הידידים קרנו מאושר, ברכו את הזוג הצעיר במזל טוב.

4 באם, 2 בכת. בלאנש לא התייחסה לדבר בצנינות. היא חשבה שבת-אזת בדיחה בלבד, סיפרה את הכל לאמה בבואה הביתה. התיעצות עם רבנים גילתה שהרב רצין הרבה יותר: נשואים אלה טעונים גט. אך לסעיף לא היה כל חשק לנתת אותו. הוא דרש שבלאנש תעבור לגור אצלו, כדת אנשים נשואים. הנערה סירבה.

ששורה על הגבול

חמשת הסטודנטים המצריים ביומן "כרמל" בקידמה ובחופש במרחב!

בפאלסטין. נכשלו במלחמה אותם אנשים שהשתתפו בכלה אותם בכל פה. אך המפקדים שהשתתפו לחוג הקצינים אנשי המשטר החדש לא הוכו מעולם בשדה הקרב. המלחמה רק עזרה להסרת המסוה מעל פניהם של המדינאים והספרנים הפוליטיים בחצרו של פארוק, אך כל מסוה נופל בסופו של דבר מסיבה זו או אחרת, אני בני הנוער המצרי, הזוכים לעודד והדרכה מן השלטון החדש, היינו מטיירים את המסוה מעל הבוגרים בין כה וכה.

מיחמד ובאללה אל מצרי

בן 22, מאלופי השחיה של מצרים:

באוניברסיטת אלקאהירא לומדים כמאה סטודנטים יהודיים. המורה לצרפתית באוניברסיטה הוא יהודי. חלק ניכר מן המסחר, הרפואה והעתונות בקאהיר נמצא בידיים יהודיות. גם בימי המלחמה ביהודים לא הייתה תנועה אנטי יהודית במצרים. אומנם, היו מקרים של פגיעה ביהודים. פעמים מספר היו צתו בימי המלחמה הנויות השייכות ליהודים, ופעם גם נזרקה פצצה למוסד יהודי, אך היו אלה מעשים פושעים של מיעוט פרועי. שהוסת עליידי פוליטיקאים מפקקים ומסיתים מקצועיים, המדוכאים כיום במצרים החדשה. אפילו כשהמפציצים הישראליים שהפציצו את קאהיר, ופגעו בשוק הגדול (הפצצות כוונו כנראה לארמון פארוק הסמוך לשוק) והרגו עשרות רובלים וקונים, לא העזו איש לפגוע ברצינות ביהודים.

מוסטפה חסן עלי

בן 20, תלמיד השנה השניה בפקולטה למסחר, בן תעשיין של סוכר:

כחברי גם אני חבר בתנועת הצעירים. אני מצריים פעילים בתנועה מגיל שבע עשרה ועד עשרים ושלוש. אנו כפתחים את גופנו ורוחנו במסגרת פעולות התנועה ומשרתים את מולדתנו ומטרותיה. התנועה אינה מפריעה כלל בלימודים ובהשתלמות, ובסיום לימודי, כשאקבל תואר, מוסמך ל"מדעי המסחר" ברצוני לעסוק בהנהלת מפעלים של אבי ולסייע להתפתחות מצריים.

להציץ לתוך לב הנוער שמעבר לגבול.

ואזה דכרי הצעירים, כפי שנמדו סרו לכתב "העולם הזה". מאחר שנאמר מרצון בנוכחות משקיפים אדם והקצינים המצריים, שעה קלה לפני שיכתם, אין להטיח ספק בכנותם.

אחמד מוחמד עבד

מונעים נאסר

בן 23, שנה שניה בפקולטה למדעי המדינה והכלכלה, בנו של מנהל הפעל הפיס הממשלתי של הרפובליקה המצרית:

השלום בין מצרים החדשה לבין ישראל הוא הכרחי לקידום המרחב כולו. למצרים אין כל ניגודים מדיניים, כלכליים או תרבותיים עם ישראל, ותפקידה העיקרי כיום הוא להשתחרר מעול הכובש הבריטי. להביא קידמה לכל מדינות המרחב. את התפי

הגבול הארוך החוצה בין ישראל וערב הוא גבול של מוות. בדרך כלל נחרץ דינו של אדם החוצה גבול זה. בדרך כלל פולטים הרובים והמקלעים את כדוריהם לפני שישאלת השאלה הראשונה. הוא אחד מנקודות השנאה ששרדו בעולם.

השבוע קרנה השמש לפחות מעל מקום אחד בגבול זה. חמישה סטודנטים באוניברסיטת אלקאהירא (למעבר האוניברסיטה על שם פארוק) עברו בשבת גבול זה ורכבו על אופניהם, בלחיית צעיר מעזה ששימש כמורה דרך. עיד לפני השעצורים הרגישו כסעוהם. נתפסו על ידי חברי משק נחליו.

בלב המתישבים העברים גבר צו האנושות על צו השינאה. הששה זכו לטיפול חברי. כעבור שלושה ימים עמדו שוב על הגבול, באפולית של שעת דימומים. המתינו ליסיום המשאומתן הפרוצדורלי שקבע את צורת החזרתם לידי הקצינים המצריים, שעזרו את סמל הנוער של הרפובליקה. ברגע האחרון הסיר אחד מהחמישה את

אחמד מוחמד עבד מונעים נאסר

"ישראל צריכה להיות מעוניינת"

קיד שביצע אתאיתורק בתורכיה, חיבת הרפובליקה המצרית לבצע עתה בכל העולם הערבי. ישראל צריכה להיות מעוניינת בקידמה ובחופש המדיני של המרחב. כי רק בתנאים אלה תיתכן עצמאותה המלאה של ישראל.

מבחינה כלכלית יכולה ישראל לפתור את בעיותיה של מצרים על ידי ניצול התוצרת וגולמית המצרית. בעיקר כותנה, ועיבודם במפעלים תעשייתיים של ישראל. אך כל עוד תתייצב ישראל נגד השאיפות הלאומיות של ארצות המרחב, ותתמוך בכיבוש הבריטי, טי, תיחשב מדינתכם כמדינה אויבת, ועובי זה זו תיתן אפשרות לפוליטיקאים מן האסיר כולה הישנה למנוע את יישוב הסכסוכים בין שתי הארצות.

שמעתי אצלכם זו הפעם הראשונה כאילו היו נסיגות להביא לשלום בין מצרים וישראל. אם אמנם היו ונדחיי, הרי ברור כי אין זו אלא התחמקות זמנית. המשטר החדש במצרים חייב תחילה להתבסס, ואסור לו לבוא בחיכוכים עם אותם גופים בתוך מצרים, העוינים חולנית את ישראל, ואשר מסתתרים מאחורי מסוה של שמירה על הדת. הבעיה העקבית היא בעיית הפרסטיגיה,

מטפת הארגון הצופית מצווארו. הציע: "כל אחי מאיתנו יתחום עליה את שמו, מתחת למשפט אנו מצפים לשלום." רק הקור לונל האמריקאי, שפיקח על המשאומתן, מנע את הדבר: הוא ביקש לגמור את העניין לפני בוא הלילה, כי הלילה אינו נושא בחובו רוחות בריאות על גבול ישראל-ערב.

ההתנהגות האנושית הוכיחה חיש מהר כי טובה היא מכל אכזריות המתעטפת באיזו טלה של הכרח לאומי. ישראל הרחיבה ששה תועמלנים חיים. דבר המעשה נפוך בכל המרחב, בעיקר במצרים החשובה. הוא חזים את לב אורחי ישראל, בהתאם לכלל הפילוסופי העתיק שהמעשה הטוב הוא השכר של עצמו.

אולם חשובה מכל אלה הייתה תוצאה אחרת: זו הפעם הראשונה הייתה לאורחי ישראל הי אפשרות להגיע במישור אל מאחורי מסך החול, להחליף דברים עם מצרים צעירים, הנמנים עם המעמד המשכיל שיקבע מחר את דרך מולדתו, ארץ המרכז של המרחב הערבי. לאנשים שלא שמעו מזה שנים אלא את הקול המתכתי של התעמולה הערבית הרשמית, הייתה זאת הזדמנות יחידה במינה

אצבעותיו זהה עם זו של קימוניסט ספרדי בשם מרצנר דל-ריו פרננדז, שאסר ב-ברצלונה בשנת 1935 ולחם בצבא הרפובליקני קה. אמו, קומוניסטית ידועה, הייה באליס.

אלמנה בבית סגור. האסיר עצמו הי עמיד פנים כאילו אינו מתעניין כלל בתדירות אלה. הוא שכן בבית-סוהר ליקומברק, הורשה ללבוש חליפת-ספורט פרטית, לקבל פנייה בשבוע את פני ידידתו בתאו. הוא עבד כמנהל בית-מלאכה למכשירי-רדיו. נפוצו שמעות, שאמנם הוכחשו, שאף שותף עליידי הממשלה ברוחניו של מפעל זה.

אולם גם האסיר לא יכול היה להתעלם מן הבעיה: מה יעשה מחוץ לתומות? הי חרות פירושה סכנה לחייו. רק עשרה קיר לומטרים מפרידים בין בית-הסוהר לבין הבית בו חיה עדיין סגורה מן העולם. אלמנתו של ליאו ברונושטיין-טרופקי.

מכר העולם

אם לא נהרג מורנאנד בו במקום עליידי שומרי-הראש, הרי היה זה הודות לדבריו האחרונים של טרוצקי: "תנו לו לחיות — עליו לדבר!" אולם מורנאנד לא דיבר. עד היום אין איש יודע מדוע ביצע את מעשהו, אם אמנם היה סוכן ג.פ.א. או שהיו לו נימוקים אחרים. גם שמו האמיתי אינו ידוע. בשעת החקירה הודיע ששמו פרנק ג'קסון, ושהיה בן 36 אולם בפעם אחרת טען שהוא בנו של דיפלומט בלגי, ובהזדמנויות אחרות שהוא גרמני או צרפתי. מאחר שהוא מדבר בשפות רבות כשפת-אם, היה קשה לדעת מה האמת. לפי השמועה, עלה בידי המשטרה המקסיקאית לפני שלושה חדשים לברר כי טביעת

היהודי הרוסי, שבילה לפני כן את רוב ימיו בבתי-הקפה של האמנים בחינה. חולל זה עתה מהפכה במולדתו, קרא שר החוץ האוסטרי הנדהם, הרוון ברכטולד: "מה? אתם מתכוונים למר טרוצקי מקפה צנטרל?" את ימיו האחרונים בילה יוצר הצבא האדום מאחורי חומות של ביתו במקסיקו. עלו הופקד משמר כפול של שוטרים ושומרים פריטים. הדבר לא מנע בעד ג'ק מורנאנד לחזור לביתו, בעזרת המלצתו של האוהבו, שהיתה אחותו מזכיר-לשעבר של טרוצקי. בחדר הגיש לקורבנו כתב-יד לעיון, שלף לפתע גרונן קרח שהיה חבו מתחת למעילו. במכה אדירה אחת רוצץ את גולגולתו.

מקסיקו

מאסר או מוות?

האסיר ג'ק מורנאנד עמד לפני שיחרורו. הוא ריצה שני שלישים של עונש-המאסר שהוקצב לו — 20 שנה בסך הכל. אסיר אחר במצב זה היה רוקד בתאו, ג'ק מורנאנד. קולו בשרירי חדוה. לא כן האסיר ג'ק מורנאנד. מדי חושבו על היום הגדול היה מחוייר. העולם שכח את השם. מלחמת העולם מיי לא את החלל ברעם תותחיה, כששמע ל"ראשונה. אולם מורנאנד חשש שיש הזוכרים אותו בכל זאת, וגם את הפדול בגללו נש"לח לבית-הסוהר. היה זה רצח אדם. שם הנרצח: ליאו ברונושטיין. שמו השני היה ידוע יותר: טרוצקי. האיש מקפה צנטרל. סופו של טרוצקי. נהג מנהיג בחינה כשנודע ב-1917 ש-

קולנוע

סרטים

הצד השני של הפנסיון

בנות תפנוקים הן אלה המתחנכות ב' פנסיון שיוצאי מהודו. הן: א) אר סטוקרסיות או בנות עשירים אמריקאיות, ב) צמאות מין, ג) מחפשות ומשיגות איתן בדרכים שונות, ד) כתם אחזות.

ספור המעשה נסוב בערה אמריקאית בת מיליונר (סוזן סטפן) המגיעה לפנסיון כזה כדי לקבל נמוסים יפים תמורת הדולארים (יפים לא פחות של אביה. חברות ה שלא ידעו על ייחוסה בתחילה, מחרימות אותה מחברתה, לועגות לה על רצונה העז (משך) שערך אחד) ללמדום. בליט ברירה היא מת' חברת אל נערה אנגלית פטפטנית וטרחנת, הנמצאת במקום בנכות סטיפונייה.

הנערות. אר סטוקרסיות אירופיות ברובן, מבלות את זמנן בלבישת בגדים יפים, משיה קלפס, מריבות, וצייד בחורים מחוץ לכתמי בית הספר. אחרי שנועד להן על זוזותן האמיתית של האמריקאיות, הן מחניפות לה, משתפות אותה בחיותיהן, מצרפות אותה לבריחותיהן, הן המוסר, בחברת נערים מן הפנסיון הסמוך, בהן נעשים דברים שאינם לפי רוח הספור הכחול של אמילי פוסט. ה' אמריקאית נסחפת כמעט נגד רצונה למערה בולת מין זו, מוניהה את חברתה, הופכת טנובית. בין בריחה אחת לשניה עם נערים עשירים, היא מוצאת פנאי להתאהב בבחור מקומי, חשמלאי צעיר (ויאק סרנא) מספידה אותו זמנית לטובת חברתה לחדר, איטלקיה יפהפיה ומאד מושחתת (אנה מריה פררו) אולם לבה, הליברלי מלידה מתעורר עם נסיונה להתאבד של הנערה האנגליה, בגלל החרם החברתי, והריונה של חברה שניה. היא אורזת באומץ את חפצה ואת בן הכפר, נוסעת לבית ספר בו הלימוד אינו בושה.

ספור המעשה אודות הנערה העשירה ה' מסכנה, יכול אולי להעלות כמה העוויות אירצון על פני בעלי פנסיונם שחייצים, חיוך על פני הצופה הישראלי, לא בשל הכנה, כי אם בגלל קישוטים נאים כנאה מרה פררו, ריונה פודסטא ומרינה ולאדי.

רובה אנושי

בזכות השרות למולדת, יוצא מאר-שאל ויליאמס (גיימס סטיוארט), אסיר ש' נידון ל-30 שנות מאסר בעד הריגת שוטר, ממאסרו כעבור 8 שנים. השרות: כתנה נחמדה למדינה בדמות רובה אוטומטי.

את הרעיון הגה בזמנו שישב 30 יום ב' צינוק. בעזרת מפקד בית הסוהר, שהפך בינתיים לידודו, בונה ויליאמס את הרובה, משתחרר בעזרתו ממאסר, מוחתם עוד על סף בית הכלא, על חוזה שמן עם חברת ה' נשק וינצ'סטר, הופך אורח מכובד מאד ספור העלילה מסופר בפיו של מפקד בית הסוהר לבנו של ויליאמס החוזר יום יום מוכה מתגרות עם חבריו, בגלל עברו ה' פלילי של אבי אחרי שהוא מסביר לו את הרקע האנושי מאד של הפרשה, מבין הבן (9) וסולח. את הסיפור מסיים האיש בהרהור פילוסופי: 'מעניין, אביך נכנס בגלל רובה לבית הכלא, ובגלל רובה יצא ממנו'. מכניס בלב הצופה הרהור פילוסופי פחות: מה היה קורה אילו נכנס לכלא בגלל אונס?

בת בארון

קומדיה שכללה להיות משעשעת אילמלא הסוף האווילי שלה היא **נשיקה בטעות**, אודות נערה בגיל ההתבגרות (מונה פרימן) שנקלעה בגלל טעות של האומנת, יחד עם אחיה בן החמש לתיאטרון, ראתה הצגה על משולש, בעל, אשה ומאהב. הורר הילדים חוזרים אותו שבוע מפנמה אחרי שנעדרו חמש שנים מן הבית.

הנערה שומעת את אמה (ג'ון פונטיין) משוחחת בטלפון עם גבר, יודד-משפחה, יוצ' דה לו פגישה לשעה 10 בערב. היא רוצה להציל את כבוד האם, לובשת את מחוכה ושלמה, מגיעה לבית הבחור הגדום. תובעת ממנו את מכתבי אמה, בורחת (בדיוק וכמו במחזה) לתוך הארון כשהיא שומעת את צעדי הוריה. יוצאת משם פרועה וקרועת בגדים מעמידה את כולם במצב לא נעים. ההורים סבורים שיודים פיתה את בתם, והבת חושבת שאמה בוגדת באביה. בדרך הבינה מצליחה האם להבין את הנעשה, משקת בהתאם לה' שגתה של בתה את תפקיד האשה החוטאת החוזרת למושב, משתפת את בעלה במשחק. תמונת הסיום מראה את המשפחה המלוכדת כשמנגינת החלל של בראמס מתפת באויר.

השריו רייזנר

הוכתרו בפריס כ'פנומן' ב' נגינתם על מפותחותיה בתח' רות של אמני המופחיות בצרפת אשר השתתפו בה כ-300,000 מנגני הרמניקה וזכו כפרגם הראשון בתחרות אמני מפות ות הפה המקצועיים הבינלאומיים אשר התקיימה בפריז בשנת 1951.

אימפרסריו מ' וליץ

תל-אביב, רח' בן יהודה מס' 1, טל. 66955

מתכבד להציג בפעם הראשונה בישראל את שלישיית האורחים אמני מפותחות-הפה המפורסמים אפריו, כוכב סרטי קולנוע ותקליטים באירופה ואמריקה

טריזו רייזנר

בתכנית:

מוסיקה קלאסית, מוסיקה מודרנית, מוסיקה קלה,

לוח הקונצרטים

יום א' 10 ינואר	"אהל שם"	תל-אביב	ב-8.30 בערב
יום ב' 11 ינואר	"אהל שם"	תל-אביב	ב-8.30 בערב
יום ג' 12 ינואר	"אביב"	טבריה	ב-8.30 בערב
יום ד' 13 ינואר	"ארמון"	חיפה	ב-9.00 בערב
יום ה' 14 ינואר	"שרון"	נתניה	ב-9.00 בערב
מוצ"ש 16 ינואר	"בית-העם"	קרית-חיים	ב-9.00 בערב
יום ו' 18 ינואר	"בית-העם"	רחובות	ב-8.30 בערב
יום ז' 20 ינואר	"תפארת"	ראשון לציון	ב-8.30 בערב
יום ח' 21 ינואר	"אדיסון"	ירושלים	ב-9.00 בערב

כרטיסים להשיג: ב'תל-אביב, אך ורק במשרד וליו, בן-יהודה בחיפה משרד גינצבורג, וירושלים משרד כהנא

תל-אביב: רח' נחלת בנימין 44 רח' אלנבי' 74

חיפה: רח' הרצל 37

לגברים: לגברות:

מעילי חורף	מעילים
מעילי גשם	מעילי 3/4
חליפות	חליפות
זקטים	מכנסיים
מכנסיים	מכנסיים
אפורות	

מיוחד: זקטים ומכנסיים מקורדרו לגברות וגברים בגו צבעים

בתי הלכשה

הבקרת

ב"עורטקס" ? !

כבר ריונגוף 11, תל-אביב

החנות למוצרי איכות מפלסטיק, הישגי טכניקה מופלאים בעור מלאכותי מעולה, שעווניות הדורות, חמרי כריכה פלסטיים, נמצאים לשרותך.

תוצרת מאיר מן היצרן לצרכן

אינ צורד במזומנים

קניית מצלמה

אנו מוכרים תמורת תשלומים נוחים. סיסמתנו: עלט בלי פחד תשלם לאט בנחת

31 רח' החלוץ חיפה, טל. 4137

פוטו-ביו

פתרון חידון הנשים

- (1) משה;
- (2) אלישע;
- (3) נשות למך;
- (4) חדיגיה;
- (5) ג' מילה;
- (6) אשרף;
- (7) אדורד השמיני;
- (8) ארבעה;
- (9) "ה' אדמה הטובה";
- (10) קיר;
- (11) "כינרת";
- (12) "עליית הנוער";
- (13) לוריין באקאל;
- (14) מרי;
- (15) מוגרו;
- (16) אחת שפרה.

"אגד" (אשד)

אנו נוסעים לנגב

מזג האוויר הנאה בנגב והשרות הטוב מאפשרים לך בילוי נעים על שפת ים המלח. בכל יום שני ורביעי בשעה 7.00 יוצאת מכר' נית לטרדם עד שפת הים ובמשך שעתיים תוכל לבקר במפעל ול' כלות את זמנך בסביבה נפלאה זו. בשעה 14.00 חוזרת המכונית לתל-אביב.

הזמן מקומות למפרע

חופה של אילת והסביבה מן' טימים עין כל רואה. רד אילתה בשרות שלנו פעמיים בשבוע, ביום ראשון וביום חמישי בשעה 6.00 מתל-אביב. חזרה בימים שני וששי בשעה 6.00. הקדש מספר ימים מחושפתך לביזנר באילת.

שרות באר-שבע — תל-אביב, 15 פעם ביום, בזול, נוח ומהיר. שרות כמוצאי שבתות.

שרות לגבולות. כל יום ששי (החל מ' 8.1-54) תצא מכונית מתל-אביב לגבולות ב' שעה 13.00 ותחזור מגבולות ל' תל-אביב ביום ראשון בשעה 5.45.

אודה לרבים מן הכותבים אלי, אם יעבירו את מחמאות הם (הנעימות לי מאד, כשלעצמן) ל' נערות אחרות. מדור זה, כפי שתורתו ואמרתו, לא נועד ל' התכתבות אתי.

שלא לדבר על הומור הקיים אצ' לך, לרבריו ומורו, לא הרגשתי בו במכתבו מעוניין על ימים בן 17 (816/126) נבחה. בעל דעות עצמ' איות. להתכתב עם נערה בגיל דומה. שתיהן: חנינית, עליזה, ולא נמוכה ביותר.

נושא התכתבות: אהבת נערים. מציע להתכתוב צעיר בן 19 (816/127) על זו שצריכה להתמאצ בנשוא כזה להיות בגיל 18-17, וכמוכו בעלת הופעה נאה

נבחים, יפי תואר וחכמים. מעיד הראי של שלשה בחורים צעירים עליהם. (816/128) לכו הם רוצים התכתב עם 3 נערות בגיל 17-18 בעלות הבנה, מוצינים שלא אצל כל הבנות נמצאת התכונה הזו (ל' היות בגיל 17-18?) כדי להאמין להן שהן באמת המודות, הם דור' שים תללים.

הנוער שלנו, דרכו, ועודו, ספרות עברית ותיאטרון מוצעים להתיב' בות על ידי בחור צעיר (816/129) בעל השכלה תיכונית שהנו גם, בעל לב רגש ונפש יפה, בתנאי שמקי

אתלטיקה

בעט. שמן למדורה

לאדם רעב יש תמיד חשק לאכול. ליש' ראל אסולין נמוך הקומה וקל המשקל מכפר- תבור היה השבוע חשק ממין אחר: הוא היה רעב לשיא. צורתו הטובה בריצות הא- רוכות ונצחונו האחרון במירוץ הקפת הר- התבור (העולם הזה 842) המריצו אותו לנסות לשבור את השיא הישראלי במירוץ 10 קילומטרים.

הוא נטל את ילקוט הצד המיושן שלו, תקע בו זוג נעלי ריצה מסומרות ומכנסי התעמלות ונסע לאיצטדיון התל-אביבי. הם חיכו לו שלושה גברים עם מדי זמן בידיהם. אסולין החל במלאכה מידי, עבר את עשרים וחמישה היבובים בשיא חדש, משופר כמ- עט בדקה לעומת קודמו.

כאשר פורסמה הידיעה המשמחת משכו כמה מומחי אתלטיקה בכתיפיהם, עיינו שוב בפרי- טי תחרות הזומנה. השמחה לא ארכה זמן רב. טעני' המומחים: בין שלושת השופטים היה רק אחד מוסמך מטעם הוועדה הארצית. איה אתלט יכול לשבור שיא לבדו, ללא תחרות.

אם היתה עוד אפשרות להשיב על טענות אלה, לפחות, גרם אחד השופטים הבלתי מוסמכים, ישראל פוי כתב. ספורט לעם" לסיבון נוסף בעזרת עטו, כשפרסם השבוע כתבה על המאורע, ציין בין השאר: "אסור לין פתח את ריצתו בהירות, כשאנו מוסרים לו אחרי כל סיבוב את הזמן בו עבר...".

היה ברור כי הפעולה, הנוגדת לסעיף 23 בחוקת אתלטיקה, הוסיפה שמן למדו- רה, ולמרות שבארץ הענייה-בספורטאים לא התייחסו בדרך כלל בריצות לסעיף החוקה הגדושים, עמד השיא החדש במרכז הווי- כוחים כתוצאה מפרסום פרטי התחרות. לאסולין לא נותר אלא לצפות להכרעה, ללמוד את החוקים לחסוך על-ידי כך אולי כמה אלפי קאלוריות.

הקרב היה סמוי

כמה עשרות אתלטים שרצו, קצפו וזרקו השבוע, על מגרשה המדושה של קבוצת הפועל פתח-תקה נעצו מבט מופתע בצעיר בהיר-שער שנשא על גופייתו סמל משונה. הסמל: מכוני.

לתחרות המבחן של אתלטי דרום הארץ, לקראת התחרות בין דרום הארץ לצפונה שתתקיים בחיפה, הופיעו חברי הפועל בל" בד, פרט לאחד, אברהם מצליח מרמת-גן,

לפי סדר אוטומטי, התרימו שני האיגודים אחד את משנהו לסירוגין מאותו יום בו התעופף הדיסקוס הראשון בשמי הארץ. הי- שבוע היה זה תורו של מכבי.

אולם היה ספק גדול הפעם אם היה בכוחם של המכבים לשנות את התמונה שנוצרה בפתח-תקה. רוב התוצאות היו טובות, זיכו את המנצחים בייצוג החלק הדרומי של הארץ. אחד שלא התכוון לכיך לייצוג המקומי, היה דוד טבק (26) הרץ הישראלי המהולל, שפול למרחק גדול יותר מאשר המרחק בין תל-אביב לחיפה. טבק, שהיה פצוע בעת תחרויות המכביה, החליט לדי- כות בכרטיס נסיעה למשחקי מאגילה (העו- דם הזה 845), השליך עצמו שוב למעגל אמונים קרחוניים ולא בלי הצלחה: תוצאתו בריצת 400 מטר (10:9 שניות) נתנה לו תקווה לחזור לימיו הטובים (10:6 שניות), לחזור גם על כמה חוויות חוצלארציות לא פחות מעניינות.

רוגבי

המ... המכובד

אתה הבדיחות הפגוצות ביותר על הכדור רגל האמריקאי (נוסחה אחרת של הרוגבי האנגלי) הנה זו של מאמן קבוצת מכללת וולטהם מסצ'וסטס, בני פרידמן, שצלם ביי- קש' לאחר נצחון קבוצתו, להנציח אותה ביי- חדרי ההלבשה. השיב פרידמן: "בכדור, אן- המתן עד שעוזרי יתקינו את כל העצמות והפרקים על מקומם. אתה מביין, יש שם חיכוך קטן. אינני רוצה שתחול כל טעות".

משך 80 שנים, מאז החלו האמריקאים, לשחק את הרוגבי האנגלי בגיטרה שונה, נהגו מיליונים ממחוזות השמד שהתחוללו על המגרשים המדושים. 22 שחקנים, מוק- פים במגיני עצם עבים על חלקי גופם. ניסו בכל כוחם ומהירותם לחסל את יריביהם, למנוע מהם מלהוביל את הכדור הביצי אל מעבר לתחום מגרשם שלהם.

אולם השחקנים היו ברובם צעירים בעלי אמנות, והללו, לאחר כמה תפילות אשכבה שסמספון גדל מדי שנה בשנה, הועיקו את דעת הקהל, דרשו להחרים את המשחק הגס. לאחר כמה שבירים, מצפוניים וכספיים כי- אהד, הציל טני רובלט. נשיא ארצות ה- ברית בשנת 1905, את המשחק, השפיע על ההתאחדות לשנות קמעה את החוקים.

השבוע שוב עלתה הבעייה על דפי הי- עתונות, כאשר נלקח בדי לואיס ממכללת אריזונה על אלונקה בעת משחק חם נגד מכללת קנסו (ראה תמונה), הועבר ישר ל- חדר הניתוחים שבקרקעית האיציטיון הקני-

נשים?

אדם ידע מעט מאד על הנשים. אילו העובדה, אשה אחת, חוזה, ידע היטב, לא שינתה עובדה זאת בהרבה. כוצר, למשל, היה יכול לתאר לעצמו שהאשה תתוועע עם הנחש דומא?

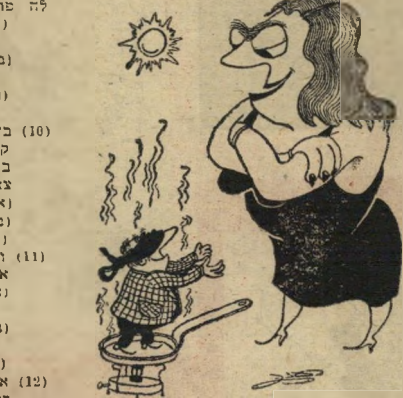
ב-1745 השנים שעברו מאז (בערך) היו כמה מיליארים של בנות חוזה ורכות מהן הפכו לירועות למדי. כאלה שבשאלה (3), עדה וצפה שהיו אולי (א) בנות לוס; (ב) נשות למך; (ג) התאומות הסיאמיות הראשונות. אך כוכר משרית למך היו בדיוק (ב) נשות למך.

פתרון מדויק כזה לכל שאלה חייב הקורא לתת על השאלות הבאות או אם אין ברירה, למרוז את הפתרון פעמוני 11. אך אם הוא נכר, ודאי יתבייש לעשות זאת ואם היא אשה — על אחת כמה וכמה.

- (1) מי היה בעלה של, האשה הי- כושית.
- (א) משה; (ב) פרעה; (ג) אליהו הנ- ביא.
- (2) איזה נביא הוא כל עשרי' הי- אשה הנדונה? משוגם?
- (א) אליהו; (ב) נתן; (ג) אלישע.
- (3) מי היו עדה ו- אלה?
- (א) בנות לוס; (ב) נשות למך; (ג) התאומות הסיאמיות הראשונות.
- (4) האחת שהיתה אשתו של הי- נביא, מומחה, היא:

- (א) פייטמה; (ב) חנינה; (ג) אמניה.
- (5) האשה שמעולם לא היתה אשתו של פארוק המצרי, היא:
- (א) נארימו; (ב) פרידה; (ג) נימיה.
- (6) והאחת שמעולם לא היתה אשתו של ריה, שה ארז, היא:
- (א) סוריה; (ב) פניה; (ג) אשף.
- (7) למען אשה ויותר על כס המלכות: (א) ארוורד השמיני; (ב) אלפונסו 14; (ג) אימברטו.
- (8) ומספר המלכים-הזכרים ששלטו על בריטניה בין ויקטוריה לאליזבת השנייה, הוא:
- (א) ארבעה; (ב) שלושה; (ג) אחד.
- (9) אחד הספרים שנכתב על-ידי הסופרת

- (א) "כופר הדיישוב"; (ב) "עליית הנעור"; (ג) "מלחה העצמאות".
- (13) אשתו של המפרי בורגס היא שחקנית הקולנוע:
- (א) לורין באקאל; (ב) איוו נרנר; (ג) קלייד בלום.
- (14) והרווקה היחידה, כרנע, בין שלוש נשות הוליווד אלה, היא:
- (א) מרילין מונרו; (ב) אינגריד בונמו; (ג) ריטה הייורת.
- (15) וינייה לכשמי פנדים איננה כוכבת קול- נע, כי איוו מדינית ששרם זכתה לכבוד להיות:
- (א) נשיאת עצרת א"ם; (ב) כלת פרס נובל לשלום; (ג) שנרידת הודו במלמסכה.
- (16) מספר השנים בכנסת היא:
- (א) שלוש; (ב) עשרים ושבע; (ג) אחת עשרה.

- (א) "כופר הדיישוב"; (ב) "עליית הנעור"; (ג) "מלחה העצמאות".
- (13) אשתו של המפרי בורגס היא שחקנית הקולנוע:
- (א) לורין באקאל; (ב) איוו נרנר; (ג) קלייד בלום.
- (14) והרווקה היחידה, כרנע, בין שלוש נשות הוליווד אלה, היא:
- (א) מרילין מונרו; (ב) אינגריד בונמו; (ג) ריטה הייורת.
- (15) וינייה לכשמי פנדים איננה כוכבת קול- נע, כי איוו מדינית ששרם זכתה לכבוד להיות:
- (א) נשיאת עצרת א"ם; (ב) כלת פרס נובל לשלום; (ג) שנרידת הודו במלמסכה.
- (16) מספר השנים בכנסת היא:
- (א) שלוש; (ב) עשרים ושבע; (ג) אחת עשרה.

אנשים

עצות טובות

עם היכנסו של **מושה שרת** לתפקידו, כממלא מקום ראש הממשלה, נזכר אחד הי- פקידים במשרד ראש-הממשלה בניחוח אופיו של שרת, שהכין הגראפולוג **אמנון אלזני** על פי חתימת-ידו, בספרו גראפולוגיה, אשר התפרסם לפני חצי שנה: "שרת תקיף פחות מראש הממשלה... פחות אימפולסיבי... לכן יכול שרי-החץ למלא את תפקידו הדיפלומטי ביתר הצלחה מאשר להיות בתפקיד של ראש ממשלה. אין הוא די תקיף כדי לאחוז במוש- כות מדינה...".

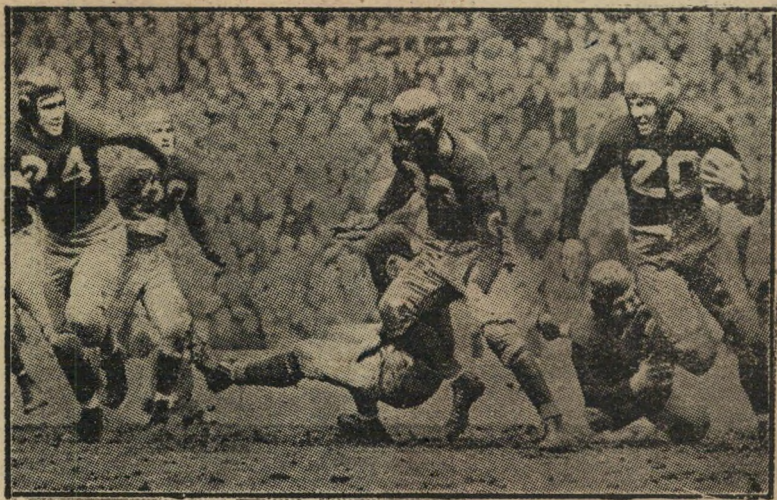
נכנס לתפקידו החדש, כראש אגף ההר- רכה של צה"ל, גם אלוף משנה **יצחק רבין**, מתכנן המיבצעים הנוודע בימי מל- חמת העצמאות, סיפור סיפור ששמע בלוג- דו בבריטניה: אלמוני טילפן לשוער של בית מלון נודע בחצות הלילה, שאל מתי פותחים את הבאר. השוער מסר לו שייפתח בצהרי יום המחרת. כעבור חצי שעה טילפן האלמוני שוב, שאל אותה האשה, זכה לאר- תה התשובה. כשנישנה הדבר עשרות פע- מים בלילה, נמאס הדבר על השוער המרוגז, שענה לבסוף בגסות לאלמוני: "אל תשאל. לאיש כמון לא יתנו בכלל להיכנס". מי רוצה להיכנס", קרא האלמוני. "אני רוצה לצאת".

איש אחר שעסק בהדרכת צה"ל, סגן אלוף (מילואים) **ישראל בר**, הקציין האוסטרי שפיקדו על גודד במלחמת האזרחים הספר- דית, הכחיש את כל השמועות על תוכניותיו לעתיד. נאנה הוא: "כולם יודעים מה אני עומד לעשות, חוץ ממי. זה עתה קיבלתי מכתב מאחותי ששמעה שאני נמצא באנג- ליה. נתנה לי עצות טובות מה לעשות שם". עם התמנות מפקח ראשון **נתן מימון**,

* לא-זהה עם שייך טאהר אל-טאבארי, מצדד הילופי-האוקלוטיה הנצרתי.

זר א'א'ן

- (א) האמריקאית שלוב- פה פרס נובל, הוא: (א) "אולי נדל" בכרוקלעו"; (ב) "הארמיה הי- טובה"; (ג) "הלף עם הרוח".
- (10) בין שלושת מי- קבלי פרס הנר- בל לפסיקה נמד- צאת האשה: (א) קורי; (ב) פרמו; (ג) הוידריולס.
- (11) ומשוררת היברת- את שיר העברי: (א) "ראי, אר- מה"; (ב) "מתי, מדי- בדי"; (ג) "כנרת".
- (12) אשה, יוצאת אמ- ריקה, יזמה את מפעל: (א) "כופר הדיישוב"; (ב) "עליית הנעור"; (ג) "מלחה העצמאות".
- (13) אשתו של המפרי בורגס היא שחקנית הקולנוע:
- (א) לורין באקאל; (ב) איוו נרנר; (ג) קלייד בלום.
- (14) והרווקה היחידה, כרנע, בין שלוש נשות הוליווד אלה, היא:
- (א) מרילין מונרו; (ב) אינגריד בונמו; (ג) ריטה הייורת.
- (15) וינייה לכשמי פנדים איננה כוכבת קול- נע, כי איוו מדינית ששרם זכתה לכבוד להיות:
- (א) נשיאת עצרת א"ם; (ב) כלת פרס נובל לשלום; (ג) שנרידת הודו במלמסכה.
- (16) מספר השנים בכנסת היא:
- (א) שלוש; (ב) עשרים ושבע; (ג) אחת עשרה.

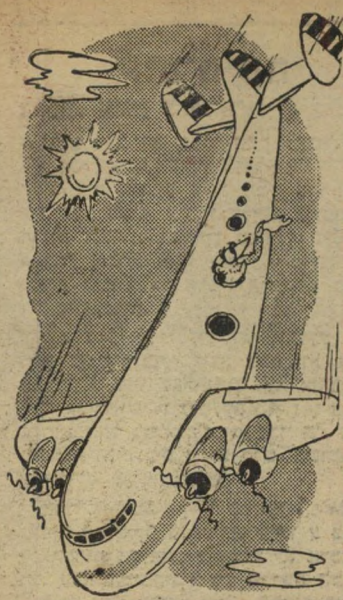

שירת עצמות בעת משחק רוגבי. כדור ביצי, תפילת אשכבה

שהיה כנראה לא פחות מופתע מיריבי. אותה שעה עשו את אותה המלאכה כמה עשרות אחרות של אתלטים, נושא סמלי מכבי, יתרו ביניהם מרחק קילומטרים אח- דים, באיצטדיון הצפוני בתל-אביב. ההבדל ה- חידו שהיה בין שתי התחרויות: הראשונה היתה חוקית, השניה — לא. היה ברור, למי שהכיר את העניינים בענף העדין הקרוי "מלכת הספורט", שמכבי ה- רים את המבחן בשל ריב בין נציגי מכבי בוועדה הארצית לבין הספורטאים המפבים בתל-אביב ומאמנם הישישי, טוביה מירוציק, כמו רמזורי רחוב, המחליפים את צבעיהם. בין נבחרות מכללות קנסו ואריזונה,

כיצב וצא חזר נמר אסירות

ציור: רענן אוריא
חרוזים: אורני

2 לשדה התעופה ליוהו המוני העט.
איה העין לא תשפוך דמעות מלוא
אין בלעדיך נשאר ל" כה יבבו
כולם.
ואין אחיה" השיב נמר,
בלעדיכם אישם לי

1 הגה עומדת השורה של כל גדולי
הדור:
מי לאדמת-נכר יטע, שנתים לא
יחזור?
אמנם, זה צו העם ו אבלי... נחרד גם
לב גיבור
אחד לא הטע: נמר — הוא לא יסוג
אחור ו

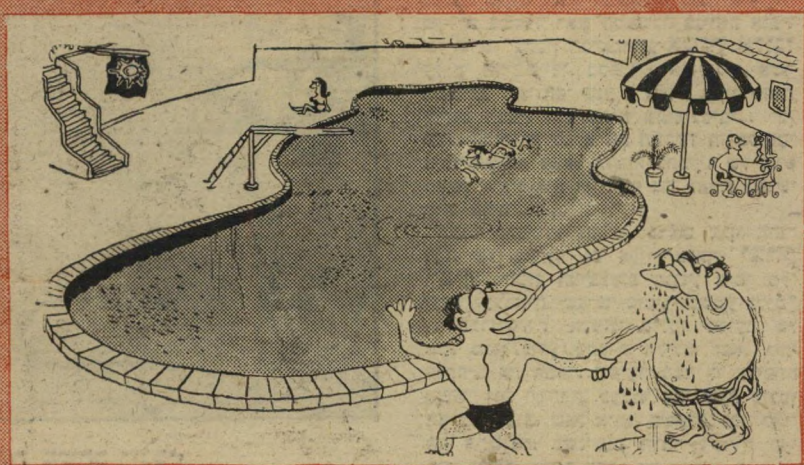
3 בקרב תלאות ויסורים הדרך כה ארכה,
פאריסה בא חבר נמר לפוש מן הסרחה,
לשווא חיפש תרבות אמת ואמנות ברובה,
על נערות פולייברדר ישב וגם בכה.

4 כהנה וכהנה עוד רצה הוא שם לנאום,
באלדורף גם אמטוריה בצהריי-היום.
אך התפקיד דורש מכוס התמרורים
לטעום —
נמר נכון לכל עיניו — למען הלאום!

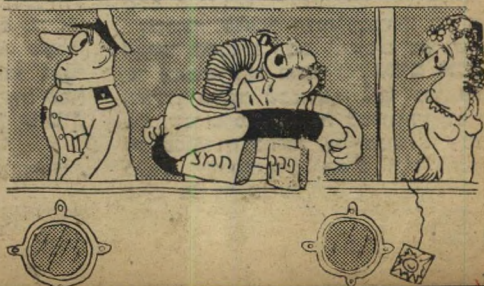

4 סוף סוף הגיע לחזית, לארץ
הדולאר,
ממסיר דמעות כפגזים, שופך
שיחו המר:
בארץ האבות שורר מחסור
נורא, אכזר,
אין מיקטר בביתו הדל, גם
פריג'ידר יחסר ו

7 להוליבוד הובא נמר, לעיר זימה
וחטא,
כי בלעדיה לא תיכון בכלל
שליחות אמת.
עם מרילין מונרו רקד, עם
גרייבל התבלט,
סלדה נפשו מן המגע, אך הוא
לא התמוטט.

8 מעיליונר למיליונר נוד בלב שבור,
בארמונות פאר נמק, בפלורידה אסור,
גם בבריכות קרות סבל (מצב בריאות חמור) —
אך זה הטבע של נמר, לתפקידו מסור.

9 חפר נמר הוא איש נוקשה, אך
רטט בגרון
עבר בו עת לאדמתו הצמיד
שפתיו באון.
למען בניינה הקריב כוחו יקר
מהון —
אך מה הם כל סבלות אנוש
לנוכח המענו

10 חפר נמר הוא איש נוקשה, אך
רטט בגרון
עבר בו עת לאדמתו הצמיד
שפתיו באון.
למען בניינה הקריב כוחו יקר
מהון —
אך מה הם כל סבלות אנוש
לנוכח המענו